

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на »Държавенъ Вѣстникъ«

за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ разноси 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стѣлбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, сѣбота 23 февруарий 1885 год.

Брой 18.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 32.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за отчуждение на недвижимитѣ имущества за държавна и общественна полза.

ГЛАВА I.

Предварителни постановления.

Чл. 1. Отчуждението за държавна и общественна полза се извършва отъ съдебнитѣ власти.

Чл. 2. Сждилищата не могатъ да се произнесжтъ за отчуждението до като обществената полза не е доказана и обявена въ формитѣ предписани отъ настоящия законъ.

Тия форми състоятъ:

1) въ закона или въ Княжеския указъ, които позволяватъ извършването на работитѣ, за които отчуждението се изисква;

2) въ акта на окръжния управителъ, съгласно съ мнѣнието на окръжната постоянна комисия, въ който актъ се обозначаватъ мѣстата или землитѣ, върху които трѣба да се извършатъ работитѣ, когато това означение не е станжло въ закона или Княжеския указъ;

3) въ приказа, който издава по-подиръ окръжния управителъ, съгласно съ мнѣнието на окръжната по-

стоянна комисия, за да опредѣли имотитѣ, на които се приспособява отчуждението.

Това приспособение не може да се извърши ни на единъ частенъ имотъ, освѣнъ слѣдъ като се поканиятъ интересующитѣ се страни да представятъ своитѣ възражения, съгласно съ правилата, изложени въ глава II.

Чл. 3. Всичкитѣ по-главни и важни държавни и общественни сгради, като желѣзници, държавни пѣтища, канали, канализация на рѣки, басейни и пр. предприети било отъ държавата, било отъ окръжията, било отъ общинитѣ, било отъ частни компании съ пособие или безъ пособие отъ държавата, съ отетживание или безъ отетживание на държавни и общественни имоти, могатъ да се извършатъ само съ силата на единъ законъ, който ще се издава слѣдъ едно административно изслѣдване.

За по-маловажни постройки въ окръжията, като мостове, държавни и общественни здания и други такива, достаточенъ е само Княжеския указъ, издаденъ тоже слѣдъ предварително административно изслѣдване.

Чл. 4. Предварителнитѣ изслѣдвания ставатъ по единъ правилникъ, одобренъ отъ Министерския Съвѣтъ и утвърденъ съ Княжески указъ.

ГЛАВА II.

За административнитѣ мѣрки относительно до отчужденията.

Чл. 5. Щомъ прогласяването на обществената полза стане, то надлѣжнитѣ учрѣждения и лица, на-товарени съ извършването на работитѣ или сградитѣ, съставляватъ за частъта която се простира въ всѣка община, плана по части на земитѣ или зданията, на които отетживането намиратъ за нуждно.

Чл. 6. Планътъ на имотитѣ за отчуждаване, съ името на всѣки притежателъ, стои положенъ въ общинското управление, гдѣто се намиратъ имотитѣ, въ продължение на десетъ дни, за да може всѣкий да го узнае.

Чл. 7. Срокътъ, опредѣленъ въ горния членъ, започва отъ датата на обявлението, което се проважда на заинтересующитѣ се страни, за да имъ бѣде извѣстно, че планътъ е положенъ въ общинското управление.

Това обявление се залѣпя на главната порта на мѣстния молебень домъ и на правителственното или общинско здание, и се извѣстява публично чрезъ глашатай.

Освѣнъ това публикува се и въ единъ или по-вече мѣстни вѣстници, а ако нѣма такива, то въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Въ обявлението, между другото, трѣбва да се спомене, че се запрещава на притежателитѣ да продължаватъ или предприематъ какви и да е работи, съ които би се измѣнило състоянието на мѣстата.

Чл. 8. Цѣната на работитѣ, които би били предприети или довършени противъ предписанията на горния членъ, не ще се взема въ внимание при опредѣлението на обезщетението освѣнъ ако необходимостта е оправдана.

Това распореждане остава безсилно, ако въ разстояние на една година не се пристѣпи къмъ отчуждението.

Чл. 9. Кметътъ удостоверява съ единъ протоколъ, че тия съобщения и обявления сѣ станжали.

Въ тоя сѣщия протоколъ, който и явившитѣ се страни сѣ длѣжни да подпишатъ, той записва такожде тѣхнитѣ устни заявления. А колкото за писменнитѣ заявления, тѣ се прилагатъ при протокола.

Протоколътъ трѣбва да се склучи въ последния день на срока, предписанъ въ чл. 6.

Чл. 10. При истичанието на срока, опредѣленъ въ чл. 6, една комисия се събира въ главния градъ на околията, за да разгледа заявленията на притежателитѣ и направи своитѣ бѣлѣжки за измѣнито или означаването чъртежътъ на отчуждаемитѣ имоти.

Тая комисия, председателствувана отъ околийския началникъ, ще състои отъ четири члена на окръжния съвѣтъ, назначени отъ окръжния управителъ и съгласно съ мнѣнието на постоянната комисия, отъ кмета на общината, гдѣто се намиратъ имотитѣ и отъ единъ отъ инженеритѣ, натоварени съ извършването на работитѣ или сградитѣ.

Ако сградитѣ, за които се приготвя отчуждението, преминаватъ презъ землището на двѣ или по-вече общини, ще участвова всѣкий кметъ само въ разискванията относително до оная частъ на сградата, която се касае до неговата община.

Комисията може да разисква законно само въ присѣдствието на 5 члена най-малко.

Въ случай, че числото на присѣдствующитѣ е шесть и мнѣнията се раздѣлятъ, гласътъ на пресѣдателя превишава (наддѣлява).

Притежателитѣ, имотитѣ на които се отчуждаватъ, не могатъ да правятъ частъ отъ комисията.

Чл. 11. Въ продължение на осемъ дни комисията приема бѣлѣжкитѣ на притежателитѣ. Тя ги вика колчимъ намѣри за нужно; тя дава мнѣнието си. Нейнитѣ дѣла трѣбва да бѣдѣтъ свършени въ продължение на десетъ дни; слѣдъ това околийский началникъ испраща протокола до окръж. управителъ.

Въ случай, че казанитѣ дѣла не бѣдѣтъ довършени въ горѣспоменжтия срокъ, околийский началникъ е длѣженъ въ три дни да испрати на окръжния управителъ своя протоколъ заедно съ събранитѣ документи.

Чл. 12. Ако комисията предложи нѣкое измѣнение въ чертежа, показанъ отъ инженеритѣ, околийский началникъ трѣбва, по указаната въ чл. 7 форма, незабавно да съобщи на притежателитѣ, които интересоватъ тия измѣнения. Въ продължение на осемъ дни отъ деня на това съобщение, протоколътъ и книгата ще останѣтъ положени въ канцеларията на околийското управление, интересующитѣ се страни могатъ да взематъ безплатно преписи отъ тѣхъ и да направятъ писмено своитѣ бѣлѣжки.

Въ слѣдующитѣ три денье околийский началникъ трѣбва да препрати на окръжния управителъ всичкитѣ книги.

Чл. 13. Като разгледа протокола и приложенитѣ при него книги, и като се увѣри, че не сѣ станали никакви измѣнения въ чъртежитѣ, окръжниятъ управителъ, съ съгласието на окръжната комисия, издава приказъ, съ който опредѣля имотитѣ що има да се отчуждатъ и врѣмето когато ще стане нужно да се завзематъ.

Ако обаче отъ мнѣнието на комисията послѣдва да се измѣни плана на разрѣшенитѣ сгради, окръжниятъ управителъ отлага дѣлото, до като се произнесе надлежното висше началство.

Висшето началство, споредъ обстоятелствата, може или да постанови окончателно, или да заповѣда изново да станѣтъ било всичкитѣ, било само нѣкои отъ формалноститѣ, предписани въ горнитѣ членове.

Чл. 14. Предписанията на членове 10, 11 и 12 никакъ не сѣ приспособими въ случая, когато отчуждението би се поискало отъ нѣкоя община и въ интересъ чисто общински, нито пъкъ на работа за отваряне или поправяне на селски пѣтища.

Въ тоя случай протоколътъ предписанъ отъ чл. 9, съ мнѣнието на общинския съвѣтъ, се препраща

отъ кмета до околийския началникъ, който, заедно съ своитѣ бѣлѣжки, го препраща на окръжния управителъ.

Окръжния управителъ, слѣдъ като разгледа тоя протоколъ и вземе мнѣнието на окръжната постоянна комисия, прави докладъ за това до висшето надлежното началство и слѣдъ разрѣшението на това послѣдното издава приказъ съобразно съ горния членъ.

ГЛАВА III.

За отчуждението и за неговитѣ слѣдствия, касателно до привилегиитѣ, ипотеки и други реални права.

Чл. 15. Ако въ плановѣтъ, оставени въ общинското управление, съгласно съ чл. 6, или въ измѣненията, направени отъ висшето началство, споредъ чл. 13, се намиратъ имоти на отсъствающа, на малолѣтни, на задрѣжени, или на други неспособни, то настоянитѣ, както и всички представители на неспособнитѣ, могатъ по разрѣшението на окръжния съдъ, издадено по тѣхно заявление въ распоредително заседание, слѣдъ изслушването на прокурора, да се съгласятъ полюбовно за отчуждението на казанитѣ имоти.

Въ сѣкия случай окръжнитѣ управители могатъ да отчуждаватъ окръжнитѣ имоти съ съгласието на окръжния съвѣтъ и съ одобренieto на Министра на Финанситѣ. Кметовѣтъ могатъ да отчуждаватъ общински имоти, ако за това сѣ опълномощени отъ общинския съвѣтъ и е одобрено отъ Министра на Финанситѣ.

Държавнитѣ имоти се отчуждаватъ отъ Министра на Финанситѣ, съ съгласието на Министерския Съвѣтъ.

Чл. 16. Ако би че притежателитѣ на земитѣ или зданията, отетжването на които е припознато за нужно, или представителитѣ имъ, не се съгласятъ полюбовно, окръжниятъ управителъ препраща на прокурора, въ окръжността на който се намиратъ имотитѣ, законна или указа, който позволява извършването на сградитѣ и споменжтия въ чл. 13 приказъ.

Чл. 17. Въ третѣ дни и на основание на книжата, които показватъ, че формалноститѣ, предписани отъ чл. 2 на глава I и отъ глава II на настоящия законъ, сѣ сѣ изпълнили, прокурорътъ поисква отъ сѣдилището и то провъзгласява съ рѣшение отчуждението за обществена полза, на земитѣ или на зданията, означени въ приказа на окръжния управителъ.

Ако въ течението на една година отъ приказа на окръжния управителъ администрацията не е извършила отчуждението, всѣкой притежателъ, имотитѣ на когото сѣ влѣзли въ казания приказъ, може да

даде жалба на сѣдилището. Това послѣдното съобщава тая жалба на окръжния управителъ, който въ най-краткъ срокъ трѣбва да испрати книжата и сѣдилището произнася рѣшението си въ третѣ дни.

Чл. 18. Извлѣчение отъ сѣдебното рѣшение се публикува и се залѣя по начина, показанъ въ чл. 7, въ общината въ която се намиратъ имотитѣ. Освѣтъ това, то се обнародва въ единъ отъ вѣстникитѣ, издавани въ окръжието, или ако тамъ нѣма такъвъ, въ «Държавенъ Вѣстникъ».

Това извлѣчение отъ сѣдебното рѣшение, съдържащо имената на притежателитѣ, мотивитѣ и постановлението, съобщава имъ се въ жилището, което сѣ избрали въ околията, гдѣто се намиратъ имотитѣ, чрезъ едно заявление предъ кметството на общината, гдѣто се намиратъ тия имоти, и въ случай, че не сѣ избрали мѣстожителство, съобщението на рѣшението се препраща въ два преписа, отъ които единъ сѣ връчва на кмета, а другъ на наемателя, пазака или управителя на имота.

Всички други съобщения, предписани отъ настоящия законъ, ще ставатъ по горѣспоменжтия начинъ.

Чл. 19. Слѣдъ изпълнението на предписанитѣ въ горния членъ формалности, рѣшението тутакси се представя на надлежния нутариатъ и се вписва въ неговитѣ книги.

Чл. 20. Въ петнадесетъ дни отъ какъ е било представено и вписано въ нутариатътъ за ипотеки рѣшението, ще трѣбва да бѣждатъ заявени привилегиитѣ и ипотеки, каквито може би да има върху отчуждаемитѣ имоти, бие тѣ ипотеки по контрактъ, или по сѣдебно рѣшение, или по силата на закона. Ако тоя срокъ не е опасенъ, отчуждението на недвижимъ имотъ се освобождава отъ всички привилегии и ипотеки, каквито и да бѣждатъ тѣ, безъ да се докачатъ правата на малолѣтнитѣ, на задрѣженитѣ, отетжвающитѣ и неспособнитѣ, върху стойността на обезщетението, щомъ тя не е била заплатена или щомъ редътъ, по който ще се плаща на заимодавцитѣ, не е билъ окончателно установенъ.

Записанитѣ заимодавци въ никакъвъ случай не ще иматъ право да повишаватъ съ наддавание цѣната на имотътъ, но ще могатъ да изискватъ, щото обезщетението да се опредѣли съгласно съ глава IV.

Чл. 21. Сѣдебнитѣ искове за унищожение на договоръ, за възвръщане имотъ и всички други реални искове, не могатъ да спрѣтъ отчуждението и неговото дѣйствие. Правата на имущитѣ се пренасятъ върху стойността, а недвижимиятъ имотъ остава свободенъ.

Чл. 22. Правилата, изложени въ първия параграфъ на чл. 18 и въ членовѣтъ 19, 20 и 21, се прилагатъ

и въ случай на полюбовно съгласие, станжло помежду администрацията и притежателитѣ.

Обаче администрацията може безъ ущербъ на правата на трети лица, да исплати и безъ горѣозначенитѣ формалности стойността на отчужденитѣ имоти, ако тя не би превишила 500 лева.

Ако не сж се изпълнили формалноститѣ за вдигане на ипотекиѣ, отчуждението не се спира, обаче интересующитѣ се страни могатъ да предаватъ своитѣ права и отпослѣ по правилата, опредѣлени отъ глава IV на настоящия законъ.

Чл. 23. Противъ това съдебно рѣшение може да се подаде кассационна жалба, но само за неподсждность, превишение на власть и за несблюдение формитѣ на съдопроизводството.

Кассационната жалба трѣбва да се подаде въ осемдневенъ срокъ отъ деня, когато е било съобщено рѣшението отъ окръжния съдъ. Тя се съобщава въ осемъ дни било на противната страна, въ нейното мѣстожителство, съгласно съ чл. 18, било на окръжния управителъ, било на кмета, споредъ естеството на работитѣ или сградитѣ. Иначе кассационната жалба остава безъ послѣдствие.

Въ петнадесетъ дни отъ какъ е била съобщена на странитѣ кассационната жалба, дѣлото се препраща въ гражданското отдѣление на Кассационния Съдъ, което е длъжно да издаде рѣшение въ единъ срокъ отъ 30 дни.

ГЛАВА IV.

1. За правилника на обезщетенията.

I. Приготовителни мѣрки.

Чл. 24. Въ осемъ дни, които послѣдватъ слѣдъ съобщението, предписано отъ чл. 18 притежателтъ е длъженъ да повика и да покаже на администрацията арендаторитѣ, наемателитѣ на имотитѣ, онѣзи, които иматъ право да се ползватъ отъ прихода, които иматъ право за живѣние, както тѣ сж опредѣлени отъ гражданския кодексъ и които иматъ право за службеностъ (сервитудъ), происходящи отъ самитѣ документи на притежателя или отъ други актове, въ които би се споменувало това; ако ли не, притежателтъ само остава отговоренъ за обезщетенията, които тия послѣднитѣ могатъ да поискатъ. А другитѣ интересующи се страни се считатъ поканени да представятъ своитѣ права, чрезъ съобщението упомѣнхто въ чл. 7 и 8 и сж длъжни да се явятъ предъ администрацията въ сѣщия осемъ дневенъ срокъ отъ съобщението, споредъ чл. 8, въ случай че просрочатъ, тѣ ще бждатъ лишени отъ всеко право на обезщетение.

Чл. 25. Предписанията на настоящия законъ, относително до притежателитѣ и до тѣхнитѣ заимодавци, сж приспособими и на имѣющия право да се ползва отъ прихода както и на неговитѣ заимодавци.

Чл. 26. Администрацията съобщава суммитѣ, които дава за обезщетение на притежателитѣ и на всичкитѣ други интересующи се, които сж били показани, или които сами сж се явили въ срока опредѣленъ въ чл. 24.

Предлагаемитѣ отъ администрацията възнаграждения, трѣбва да се обявятъ и обнародватъ, съгласно чл. 7 отъ настоящия законъ.

Чл. 27. Възнаграждението за отчужденитѣ частни имоти става не само въ пари, но и съ недвижими имоти споредъ взаимното съглашение.

Чл. 28. Вътрѣ въ петнадесетъ дни, слѣдъ обявлението на цѣнитѣ, притежателитѣ и другитѣ интересующи се лица сж длъжни да обявятъ своето съгласие, или, ако не приематъ предложената тѣмъ цѣна да покажатъ суммата, която искатъ.

Чл. 29. Настойниците и ония лица, които представляватъ неспособнитѣ както и тия които врѣменно зазематъ имотитѣ на отсъствуещитѣ, могатъ законно да приематъ предложенята изложени въ членъ 26 ако сж опълномощени споредъ формитѣ, предвидени въ чл. 15.

Чл. 30. Министрътъ на Финанситѣ, окръжнитѣ управители и кметовѣтъ могатъ да приематъ предложенята за обезщетения срѣщу отчуждени имоти принадлежащи на държавата, окръжията, общинитѣ или на общественни заведения въ формитѣ и съ упълномощенията, предвидени въ чл. 15.

Чл. 31. Срокътъ отъ 15 дни опредѣленъ въ чл. 28 ще бжде отъ единъ мѣсець въ случаетѣ предвидени въ членове 29 и 30

Чл. 32. Ако предложенята, направени отъ страна на администрацията, не сж били приети въ предписания отъ членове 28 и 31 срокъ, администрацията повиква предъ надлежното окръжно сѣдилище притежателитѣ и всичкитѣ други интересующи се лица, които сж били показани или сами сж се явили, за да се опредѣлятъ обезщетенията, и сжщеврѣменно представя; 1) списъка на предложенитѣ сумми и на исканията направени съобразно съ членове 26 и 28 2) плановѣтъ на отдѣлнитѣ имоти и документитѣ, съ които странитѣ подкрѣпятъ своитѣ предложения и искания.

Чл. 33. Сѣдилището назначава за разгледване дѣлото публично засѣдание, въ единъ срокъ най-много до единъ мѣсець, въ което странитѣ излагатъ своитѣ предложения на кратко.

Узнае ли сѣдилището, че тѣ нѣматъ добровѣрни (автентични) документи, достатѣчни за да може на тѣхъ

да се установи цифрата на обезщетението, то постановява, щото въ най-кратко време да се пристъпи къмъ разглежданието и оцѣнението на земята заедно съ постройките, ако има такива, отъ трима вѣщи людѣе, които веднага трѣбва да се опредѣлятъ отъ странитѣ. Ако странитѣ не се представятъ или съгласятъ да избержатъ вѣщитѣ людѣе, тогазъ послѣднитѣ се назначаватъ отъ сѣдилището. Заедно съ това се назначава единъ отъ членоветѣ на сѣда, който, съ вѣщитѣ людѣе отива на мѣстото въ опредѣленитѣ отъ сѣщото постановление, день и часъ.

Отводи могатъ да ставатъ противъ вѣщитѣ людѣе, назначени по право, само въ единъ срокъ отъ три дни слѣдъ назначението имъ, споредъ правилата за отводъ на свидѣтели.

Въ по-дълъгъ срокъ отводи не могатъ да ставатъ освѣнъ по законни причини, произашли послѣ третѣ дни. Въ такъвъ случай члена на сѣда избира нуждитѣ за допълнение вѣщи людѣе, ако странитѣ не направятъ това въ най-непродължително време.

Чл. 34. Вѣщитѣ людѣе даватъ кѣтва на спорното мѣсто предъ членътъ на сѣда, който вмѣсто ония, които не сѣ дошли, назначава други вѣщи людѣе, съ съгласието на странитѣ. Нему странитѣ предаватъ документитѣ, които считатъ за нуждни при опредѣленieto на обезщетението и той сѣщий може да изисква всѣкакви обяснения, които би могли да освѣтлятъ вѣщитѣ людѣе; послѣ той пристѣпва или по длъжностъ или по желанието на едната или другата страна, къмъ изслѣдване на работата. Въ тоя случай ако стане нужно изслушванието на нѣкои лица, тѣ се изслушватъ въ приѣзтствието на вѣщитѣ людѣе и на странитѣ.

Членътъ на сѣда съставя протоколъ, въ който се забѣлѣзва резултата отъ мнѣнията на лицата, които сѣ съдѣйствували за обяснението и издирванието на работата, както и деньтъ, въ който ще представи рапорта си на сѣда. Мнѣнията на вѣщитѣ людѣе се прилагатъ при протокола и, съ него заедно, се предаватъ на сѣдилището, а странитѣ иматъ право, когато щатъ, да ги прегледатъ и да зематъ отъ тѣхъ преписъ.

Сѣдилището не е длъжно да рѣшава споредъ рапорта на вѣщитѣ лица.

Чл. 35. Въ деня, който е означенъ въ протокола на сѣдовния членъ, става разглежданието на дѣлото въ сѣдилищното заседание; странитѣ трѣбва да бѣдѣтъ призовани. Изслушватъ се странитѣ и прокурора а рѣшението, което опредѣля обезщетението, трѣбва да се издаде най-късно 10 дни слѣдъ разглежданieto на дѣлото и провъзгласението на резолюцията.

Чл. 36. Сѣдилището прогласява обезщетенията отъ дѣлно за всѣка отъ странитѣ, които ги искатъ било

като притежатели, било като наематели и други интересующи се, за които се говори въ чл. 24.

Въ случай на правоупотребление отъ прихода, едно само обезщетение се опредѣля отъ сѣда, като вземе въ внимание цѣлата стойностъ на недвижимия имотъ; притежателитѣ и имѣющия право на прихода упражняватъ правата си върху стойността на обезщетението, вмѣсто да ги упражняватъ върху предметъта. Имѣющия право на прихода е длъженъ да даде поръчителство. Родителитѣ, които иматъ, по силата на закона, право на прихода отъ имотитѣ на тѣхнитѣ дѣца, се освобождаватъ отъ даване поръчителство.

Когато има препирня върху основата на правата или върху качествата на имущитѣ и колчимъ се появяватъ мѣнотии вънъ отъ опредѣляванието на обезщетенията, сѣда опредѣля обезщетенията независимо отъ тѣзи препирни и мѣнотии, за които странитѣ се працатъ до надлѣжното мѣсто.

Обезщетението опредѣлено отъ сѣдилището не може да бѣде, въ никакъвъ случай, нито по-малко отъ цѣната, която е предложена администрацията, нито по-големо отъ суммата, която е поискала интересующата се страна.

Чл. 37. Ако опредѣленото отъ сѣда обезщетение не надминава цѣната, предложена отъ администрацията, странитѣ, които сѣ го отхвърлили, се осѣждатъ да платятъ разноснитѣ.

Ако обезщетението е равно съ поисканата отъ странитѣ сума, администрацията се осѣжда да плати разноснитѣ.

Ако пакъ обезщетението е въ сѣщото време по-големо отъ цѣната, която е предложена администрацията и по-малко отъ суммата, поискана отъ странитѣ, разноснитѣ се раздѣлятъ тъй щото да се заплащатъ отъ странитѣ и отъ администрацията, въ размѣръ на това, което е било предложено отъ администрацията и това което е било поискано отъ страната преди рѣшението на сѣда.

Всѣкий обезщетенъ, който не би попадалъ подъ случаитѣ, предвидени въ чл. чл. 29 и 30, се осѣжда да плати разноснитѣ, каквото и да бѣде оцѣнението на сѣда, ако не се е съобразилъ съ предписанията на членъ 28.

Чл. 38. Рѣшението подлежи на незабавно изпълнение и сѣдилището въвежда администрацията въ владѣние, ако тя е постѣпила споредъ предписанитѣ въ гл. V постановления.

Чл. 39. Противъ рѣшението, опредѣляюще обезщетението, може да стане потѣжване предъ Върховния Кассационенъ Сѣдъ. Срокътъ за това потѣжване е 15 дни.

Чл. 40. Въ случай че рѣшението се касира, дѣлото се възвраща на сѣдилището за да присъжи къмъ разгледването му въ другъ съставъ, слѣдъ назначението на други вѣщи людие, съгласно съ чл. чл. 33 и 34.

Срокъ за повторното рѣшение на сѣдилището се дава единъ мѣсець отъ деньтъ на касиранъето.

2. За правилата, които трѣба да се слѣдватъ при опредѣляването на обезщетенията.

Чл. 41. Въ случай че администрацията оспорва на владѣтеля на отчуждаемиятъ имотъ правото да вземе обезщетението, сѣдѣтъ безъ да се спира отъ това оспорване, опредѣлява обезщетението като да бѣше длъжимо, и заповѣдва да се даде за пазанье въ мѣстното ковчежничество и този депозитъ стои до като странитѣ се споразумѣжтъ или препирната се свърши.

Чл. 42. Зданията, отъ които е нужно да се придобие само една частъ за обществена полза, трѣба да се купятъ въ цѣло, ако притежателитѣ поискатъ това съ формално заявление, подадено на сѣдилището въ сроковетѣ опредѣлени въ членовѣтѣ 29 и 31.

Тѣй сѣщо ще се постѣпва за всѣки кѣсъ земя, която, поради раздробяването ѝ, остане само една четвъртина отъ цѣлото ѝ пространство, ако притежателтъ не притежава друго мѣсто до тоя кѣсъ земя и ако самиятъ той е по-малкъ отъ единъ увратъ (т. е. 1000 □ м.) Ако се види че сградитѣ ще покачатъ стойността на останалиятъ не отчужденъ кѣсъ отъ притежанието, увеличението ще се земе въ смѣтка, когато се опредѣля количеството на обезщетението.

Чл. 43. Ако сѣдилището се убѣди, че, съ цѣлъ да се получи по-голѣмо обезщетение отъ имотитѣ, които сѣ имали предъ видъ да се отчуждатъ за обществена полза, притежателитѣ на тия имоти сѣ построили тамъ здания, насадили дървета и пр. то за това не се дава никакво обезщетение.

ГЛАВА V.

За изплащанieto на обезщетенията.

Чл. 44. Обезщетенията опредѣлени отъ сѣда, ще се заплащатъ на ония, които иматъ право за това преди да се вземе имота. Ако тѣ откажатъ да ги приематъ, завладѣнието ще стане слѣдъ парично предложение и вляганье опредѣленото обезщетение за пазанье въ мѣстното ковчежничество.

Чл. 45. Парични предложения не ще ставатъ, колчимъ се появятъ записани лица съ права върху отчужденый имотъ, или други препятствия за брое-нието паритѣ на притежателя.

Въ такъвъ случай, достаточено е да се депозиратъ за пазанье длъжимитѣ отъ администрациитѣ сумми,

и отпослѣ да се расподѣлятъ или предадѣтъ по общитѣ правила.

Чл. 46. Ако въ шестѣтъ мѣсеци отъ рѣшението за отчуждение администрацията не настои за опредѣление на обезщетението, странитѣ могатъ да изискатъ да стане това опредѣление. Когато обезщетението е опредѣлено и ако не е нито заплатено, нито внесено на хранение въ течение на шестѣтъ мѣсеци отъ рѣшението на сѣда, лихвитѣ съ пълно право започватъ отъ свършването на тоя срокъ.

ГЛАВА VI.

Разни постановления.

Чл. 47. Контрактитѣ за продажби, квитанци и други актове, относящи се до придобиванieto на имотитѣ, могатъ да се сключватъ въ форма на административни актове; оригиналтѣ остава въ окръжното управление, а преписъ се праща въ Министерството на Финанситѣ. Всички заинтересовани страни могатъ да получатъ потвърденъ преписъ отъ тѣзи книжа.

Чл. 48. Съобщенията и заявленията, споменати въ настоящия законъ, ставатъ по исканieto на окръжния управителъ на оня окръгъ, гдѣто лѣжатъ имотитѣ. Тѣ могатъ да се правятъ отъ сѣдебнитѣ пристави, или отъ административнитѣ агенти.

Чл. 49. Плановѣтѣ, протоколитѣ, свидѣтелствата, обявленията, рѣшенията, контрактитѣ, квитанциитѣ и всички други актове, направени по силата на настоящия законъ, се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ и се извършватъ безплатно.

Чл. 50. Когато единъ притежателъ склони на предложеното отъ администрацията обезщетение, стойността на това обезщетение трѣбва да се брое нему, ако той поиска и ако не е имало оспорване отъ страна на трети лица, по указанията на чл. чл. 28 и 31.

Чл. 51. Ако земитѣ, придобити за сгради отъ обществена полза, не се употрѣбятъ за това назначение, предишнитѣ притежатели или тѣхнитѣ намѣстници могатъ да поискатъ повръщанieto имъ, като заплатятъ обезщетението, както и станѣлитѣ при отчуждението разноси.

Чл. 52. Когато администрацията има да продаде отчуждени имоти, които ѝ се указали непотрѣбни, тя обявява за това по начина показанъ въ чл. 7 отъ настоящия законъ. Въ продължение на 61 день отъ датата на обявлението, ако се яватъ старитѣ имъ притежатели и ги поискатъ, отстѣпватъ имъ се съгласно съ предидущий 51 членъ.

Слѣдъ истечението на този срокъ, тѣзи имоти се продаватъ на публиченъ търгъ.

Чл. 53. Предприемачитѣ на общественни сгради ще упражняватъ всичкитѣ правдини, които има админи-

страцията, и ще бѣдѣтъ подчинени на всички задължения, които налага настоящия законъ.

ГЛАВА VII.

I

Исключителни постановления.

Чл. 54. Когато има спѣшность за завладяване земи, които подлѣжат на отчуждение, спѣшността се прогласява специално съ Княжески указъ.

Чл. 55. Въ такъвъ случай, слѣдъ рѣшението за отчуждение, указътъ, който прогласява спѣшността, и рѣшението се съобщаватъ, съобразно съ чл. 26 на владѣющитѣ. Ако послѣднитѣ не се съгласятъ полюбовно на административнитѣ предложения, то по исканieto на окръжния управителъ се призоваватъ да се явятъ предъ сѣдилището. Призовката се предава поне три дѣне напредъ; въ нея трѣбва да се спомене и предложената отъ администрацията сума.

Чл. 56. Въ опредѣления дѣнь, притежателитѣ сѣ длѣжни да обявятъ, каква сума искатъ да се вложи за депозитъ преди завладѣването на имотътъ.

Ако тѣ не се явяватъ, пристѣпва се къмъ разглеждане на дѣлото въ тѣхно отсъствие.

Чл. 57. Сѣда опредѣля суммата, която трѣбва да се внесе въ депозитъ; той може да иде на мѣстото, или да испрати единъ отъ своитѣ членове, за да разгледа земитѣ, да събере всичкитѣ свѣдѣния нужни за опредѣление стойността и да състави, ако е нужно, единъ описателенъ протоколъ. Тия дѣйствия трѣбва да се свършатъ въ петъ дѣне отъ датата на рѣшението, съ което се постановило да станѣтъ.

Въ третѣ дѣне отъ предаването на тоя протоколъ, сѣдилището опредѣля суммитѣ за предаване за пазаніе.

Чл. 58. Като се представи протокола за предаването за пазаніе потрѣбната сума и като се поканятъ странитѣ въ срокъ поне отъ два дѣне, председателътъ постановява да се завладѣе имотътъ.

Чл. 59. Рѣшението на сѣда и постановлението на председателя влизатъ въ сила и не може да става въззивъ противъ тѣхъ.

Чл. 60. Слѣдъ завладяването на имота пристѣпва се, по исканieto на една отъ странитѣ, къмъ окончателното опредѣляване на обезщетението, съгласно съ глава IV отъ настоящия законъ.

Ако това оцѣнение надминава суммата, опредѣлена отъ сѣда, то и върхнината трѣбва да се даде за пазаніе въ петнадесетъ дни отъ съобщението на сѣдебното рѣшение, и ако това не е станѣло, притежателътъ може да се съпротиви за продължаванieto на сградитѣ.

II.

Чл. 61. Формалноститѣ, предписани отъ глава I на настоящия законъ не сѣ приложими за военни работи.

Чл. 62. Когато стане нужда да се завземе цѣло или частъ отъ единъ или повече частни имоти, върху които е необходимо да се направятъ военни укрѣпления и за спѣшността на които не могатъ да се изпълнятъ горнитѣ формалности, въ такъвъ случай се постѣпва по слѣдующий начинъ.

Чл. 63. За военни спѣшни работи единъ Княжески указъ опредѣлява земитѣ, които подлѣжатъ на отчуждение.

Княжески указъ, който позволява извършването на тия работи и обявява обществената имъ полза, обявява въ сѣщото врѣме, че тия работи сѣ спѣшни.

Чл. 64. Въ 24 часа отъ приеманieto на Княжески указъ, окръжния управителъ, въ окръжието на когото трѣбва да станѣтъ укрѣпленията, преграща преписъ отъ Княжеския указъ на прокурора въ сѣщото окръжие и на кмета на общината въ която се намиратъ имотитѣ.

Като разгледа тоя указъ, прокурорътъ поисква сѣдѣтъ тутакси заповѣдва да иде на мѣстото единъ отъ членоветѣ на сѣда съ едно вѣщо лице, назначено отъ сѣда. Кметътъ обявява указа по начина опредѣленъ въ чл. 7.

Чл. 65. Въ двадесетъ и четири часа, членътъ на сѣда, за да опредѣли дѣня и часа на отиванieto си на мѣстото, издава призовка до кмета на общината, гдѣтъ се намира имотътъ и до вѣщото лице, назначено отъ сѣда. Преглежданието на имотътъ трѣбва да стане въ 10 дни отъ издаването на тази призовка. Кметътъ по указанията, които ще му се дадѣтъ отъ военни агенти, натоваренъ съ управленieto на работитѣ, ще пригласи поне петъ дни напредъ да се намѣрятъ въ дѣньтъ и часътъ назначени отъ члена на сѣда.

1-о заинтересованитѣ притежатели, и, ако тѣ живѣятъ тамъ, тѣхнитѣ представители или пълномощници;

2-о тѣзи, които иматъ право на прихода, или другитѣ заинтересовани лица, като наематели и пр. Тѣ могатъ да вземѣтъ съ себе си и едно вѣщо лице или землемѣръ.

Чл. 66. Единъ административенъ чиновникъ, единъ експертъ инженеръ, архитектъ или землемѣръ назначени единътъ и другий отъ окръжния управителъ отиватъ на мѣстото въ дѣня и часа назначени за да се срѣшнатъ съ членътъ на сѣда, съ кмета или пълномощника му, съ военния агентъ и съ експерта назначенъ отъ сѣда.

Експертитѣ полагатъ клятва предъ членътъ на сѣда за което се споменува въ протокола.

Въ присъствието на всички военний агентъ определява или означава, съ колчета и пикети, мѣстността, която трѣбва да се завземе за извършването на работитѣ.

Чл. 67. Слѣдъ като се свърши това, назначений отъ окръжния управителъ експертъ, заедно съ административния чиновникъ, тутакси пристѣпва къмъ сънеманието плана на частици за да опредѣли върху главния планъ междитѣ и повърхността на частнитѣ имоти.

Чл. 68. Експертътъ, назначенъ отъ съда, съставлява протоколъ, който ще съдържа:

1-о наименованието на мѣстата или земитѣ, съ какво сѣ посѣяни, има ли построени здания и пр. Това описание трѣба да бѣде подробно, за да може да послужи за основа при оценението стойността на земята, както и на произведенията поврѣдитѣ, които трѣбва да се заплатятъ;

2-о оценението на всѣка часть отъ тия мѣста, както и обезщетението, което трѣба да се плати за съидбитѣ и другитѣ поврѣди.

Всичко това се извършва заедно съ назначенитѣ отъ окръжния управителъ експертъ и административенъ чиновникъ и съ интересующитѣ се страни, ако е присѣтствувалъ, или съ тѣхния експертъ, когото тѣ би избрали. Ако интересующитѣ се страни отсъствуватъ и не сѣ назначили свой експертъ, съдовния членъ назначава такъвъ, за да ги представлява.

Ако нѣкой отъ горнитѣ лица направи бѣлѣжки и заявления, то тѣ се записватъ въ протокола.

Чл. 69. Ако притежателитѣ се съгласятъ да отстъпятъ имотитѣ, които имъ се искатъ и да приематъ условията, които би имъ предложила администрацията, сключва се между тѣхъ и окръжния управителъ актъ за продажба, въ видъ на административенъ актъ, който остава въ архивитѣ на окръжното управление.

Чл. 70. Въ противенъ случай, като прегледа протокола съставенъ отъ експерта, и отъ съдовния членъ, съдилището, тутакси слѣдъ завръщанieto на тоя послѣдния, въ едно заседание, опредѣля безъ помайване и безплатно:

1-о обезщетението, което трѣба да се плати на притежателя преди завладяването на имуществото;

2-о приблизително и предварително обезщетение за отнемание, което трѣба да се даде на хранение.

Сѣщото съдебно рѣшение опълномощава окръжния управителъ да завземе имуществото, съ задължение 1-о да заплати безъ отлагателно обезщетението, било на притежателя, било на наемателя; 2-о да означи съ рѣшението акта за предаване въ депозитъ предварителното обезщетение за отнемание.

Казаното рѣшение опредѣля срока, въ който притежателитѣ сѣ длѣжни да напустнатъ мѣстата. Този срокъ не може да бѣде по-вече отъ петъ дни за имоти гдѣто нѣма здания, и 10 дни за имоти гдѣто има здания. Рѣшението ще се изпълни безъ да се гледа дали е обтѣжено.

Чл. 71. Приеманieto на предварителното обезщетение за отнемание не прѣчи никакъ за опредѣлването на окончателното обезщетение.

Ако предварителното обезщетение не е по-вече отъ сто лева, то се плаща безъ да се изпълнятъ формалноститѣ за вдигане на ипотеки, ако има такива; но ако обезщетението надминава тая сума, правителството, въ разстояние на три мѣсеца отъ датата на рѣшението, за което се говори въ горния членъ, трѣбва да изпълни предвидѣнитѣ отъ настоящия законъ формалности за вдигане на ипотеки.

Слѣдъ истечението на тоя срокъ, предварителното обезщетение трѣбва да се исплати, даже и ако не сѣ се изпълнили горнитѣ формалности.

Чл. 72. Тутакси слѣдъ завладяването на имуществото, съда пристѣпва къмъ окончателното опредѣлене на обезщетението за отнемание.

Чл. 73. Приврѣмното завземане, предписано отъ Княжеския указъ, става само за имотътъ гдѣто нѣма здание. Годишното обезщетение за наемъ на тия имоти и за поврѣди, произходящи отъ отнеманието, опредѣлява се полюбовно, и, въ противенъ случай, отъ съдебнитѣ власти, и се исплаща на притежателитѣ или на наемателитѣ на всѣки шестъ мѣсеци съразмѣрно.

При възвръщанieto на земитѣ, които сѣ били завзети само приврѣменно, обезщетението за поврѣжданията, причинени отъ извършването на военнитѣ работи, или за разликата между състоянието въ което се намиратъ мѣстата, когато се възвръхтѣ, и състоянието въ което сѣ се намирали, когато се е съставлявалъ описателний протоколъ, ще се плати, полюбовно или по съдебно опредѣление било, на притежателя и споредъ тѣхнитѣ перспективни права.

Чл. 74. Ако, въ течението на три години отъ приврѣмното завземане на имотътъ, притежателитѣ или неговий намѣстникъ не би получилъ назадъ имотътъ си, този притежателъ може да изисква, и държавата е длѣжна да заплати, обезщетението за отстъпването на имота, което отъ тогава става обществена собственостъ. Това обезщетение ще се опредѣли, като се вземе предъ видъ състоянието на имота, когато се е заелъ, както е констатирано съ описателния протоколъ.

Всѣка поврѣда, причинена на наемателя отъ окончателното усвояване на имотътъ, ще му се заплати,

слѣдъ като се опредѣли обезщетението полюбовно или по сѣдебенъ редъ.

Горний законъ въ настоящата форма се вотира и прие отъ IV Обикновенно Народно Събрание въ засѣданieto му отъ 18 януарий 1885 година.

II. Заповѣдваме, щото тоя законъ да се облече съ Държавенъ Печатъ и обнародва въ «Държавенъ Вѣстникъ» и да се тури въ дѣйствиe.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Наштъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 януарий 1885 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 5 февруарий 1885 г. подъ № 66.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ Министръ на Правосъдието:

В. Радославовъ.

Съ указъ подъ № 3 отъ 24 януарий т. г. се постановява: да се вземътъ отъ гл. I § 5 по бюджета на бившето Министерство на Общитѣ Сгради отъ мин. година 98 лева за исплащаніе абонамента на „Държавенъ Вѣстникъ“ за сѣщото Министерство презъ 1882 год.

Съ указъ подъ № 7 отъ 8 февруарий т. г. се разрѣшава да се взематъ отъ гл. XVIII § 107 по бюджета на Министерството на Финанситѣ за н. г. 5204 лева и 27 ст. въ злато за доставката материали, монтировка водопроводитѣ и др. при Александровската болница въ г. София, а така сѣщо и за привода на суммата въ Виена, за исплащаніе на предприемача.

Съ указъ подъ № 8 отъ 13 февруарий т. г. се постановява: да се взематъ отъ запазенія фондъ по бюджета на Дирекцията на Обществениитѣ Сгради за текущата година 2925 лева за исплащаніе тримѣсечната заплата на бившии членъ въ Кодификационната Коммисія Д. В. Хранова и на бившии началникъ при бившето Министерство на Общитѣ Сгради Т. Маркова, по закриваніе на длѣжноститѣ имъ, съгласно чл. 30 отъ закона за чиновницитѣ.

Съ указъ подъ No. 10 отъ 19 януарий т. г. се постановява: да се уволни Видинския окръженъ ковчежникъ, С. Христовъ, съгласно собственното му желание, а на негово мѣсто да се

назначи помощникъ-ковчежника Младенъ Куновъ, при сѣщото ковчежничество.

Съ указъ подъ No. 14 отъ 23 януарий т. г. разрѣшава се да се пренесътъ три хиляди (3000) лева отъ гл. II, § 20 въ гл. I, § 12 по минѣло-годишния бюджетъ на Финансовото Министерство, за доисплащаніе пѣтнитѣ пари на командировани лица по служебни дѣла презъ сѣщата година.

Съ указъ подъ No. 20 отъ 27 януарий т. г. се прогласява: да се продаде на с.с. Сухиндолъ и Върбовка (Севлиевско окръжие) — по тридесетъ и петъ лева за всѣки дюлюмъ — находящето се между тия села бивше Черкезско мѣсто „Пустията“, принадлежаще на правителството и състояще отъ триста дюлюма.

Съ указъ подъ No. 25 отъ 30 януарий т. г. се постановява: ст. I бившиятъ подначалникъ по горското управление, Спиридонъ Гърдовъ, да се утвърди отъ 1 того на длѣжността старшии подначалникъ на IV отдѣление при Финансовото Министерство, и по ст. II да се утвърди уволнението отъ 1 того на Никола К. Витановъ, отъ длѣжността подначалникъ по горското управление, по причина на закриваніето на тая длѣжностъ, и да се отпусне сѣщому, Витанову, заплата, съгласно съ чл. 30 отъ закона за чиновницитѣ.

Съ указъ подъ No. 34 отъ 8 февруарий т. г. се постановява: по ст. I да се уволни отъ 1 февруарий т. г. прокурора при Смѣтната Палата, Иванъ Н. Бракаловъ, на когото длѣжността се упразднява съгласно чл. 2 отъ закона за Върховната Смѣтна Палата; по ст. II утвърждаватъ се за първокласни докладчици при Палатата: С. Ж. Дацовъ, Г. Наковъ, А. Шоповъ, Хр. Н. Дѣбовски, Я. Икономовъ и Н. Юрдановичъ. За второкласни докладчици — Н. Кондовъ, Г. Менкаджиевъ, М. Мартиновъ, П. Митковъ, Т. Икономовъ и Стефанъ Ивановъ, а за третокласни докладчици — Х. Г. Екимовъ, А. Станишевъ, С. Х. Петковъ, К. Х. Гендовъ и А. Боргазовъ.

Съ указъ подъ No. 35 отъ сѣща дата се постановява: исплащаніето тримѣсечнитѣ плати, съгласно чл. 30 отъ закона за чиновницитѣ, на закрититѣ чрезъ бюджета за 1885 год. служби по вѣдомството на Финансовото Министерство, както и на канцеларския персоналъ въ закритата Кодификационна Коммисія, да се вземе отъ запазенія фондъ (гл. XIV, § 90) отъ бюджета за текущата година на Финансовото Министерство.

Съ указъ подъ No. 36 отъ 16 февруарий т. г. назначава се за членъ въ Върховната Смѣтна Палата отъ 1 февруарий т. г. бившии прокуроръ

при същата палата, Иванъ Бракаловъ, съ предвидената въ бюджета заплата.

Съ указъ под № 38 отъ съща дата, уволняватъ се по собствено желание, третокласнитѣ докладчици при Сметната Палата, А. Станишевъ и К. Х. Гендовъ.

Съ височайше одобрений докладъ под № 1014 отъ 15 януарий т. г. разрѣшава се на Никополюшкий околийскій ковчезникъ, К. Апостоловъ, петнадесетъ-дневенъ заграниченъ отпускъ, който да почнува отъ 21 януарий т. г.

ПРИКАЗЪ

№ 4.

1) Въ интереса на службата, Бръзничкия финансовъ нагледникъ, А. Зорзановъ, се премѣства на същата длъжностъ въ Дръновската околия, вмѣсто Христо Данаиловъ, който се отказва да занеме тая длъжностъ;

2) Георги Даскаловъ се назначава за Бръзничкия финансовъ нагледникъ вмѣсто А. Зорзановъ;

3) финансовия нагледникъ въ Поповската околия, Разградско окръжие, Н. Кюсевъ се уволнява отъ занимаемата му служба, съгласно съ собственото му желание, а вмѣсто него се назначава Никола Спасовъ;

4) Луковитскій финансовъ нагледникъ Вѣлинскій се уволнява съгласно съ собственото му желание, а на негово мѣсто се назначава Д. Тасевъ;

5) Балбунарскій финансовъ нагледникъ, Антонъ Златовъ, се отчислява отъ служба за злоупотреби на правителствени пари и вмѣсто него се назначава Теодоръ Златевъ;

6) Куртъ-Бунарскій финансовъ нагледникъ Недѣлю Недѣлевъ, се отчислява отъ повѣрении нему постъ за безплатно поведение и се замѣства съ Василъ Котларовъ, опълченецъ, и

7) заплата на назначенитѣ лица ще се произвежда отъ деня на приемането, а на отчисленитѣ — до деня на предаванетоъ дѣлата.

София, 15 януарий 1885 год.

Министръ на Финансите: Каравеловъ.

Съ приказъ под № 3 отъ 10 януарий т. г. уволняватъ се управляющия учебната занаятчийница въ с. Княжево, Г. Н. Витановъ, учителъ при същата занаятчийница Михаилъ Ковачевъ и помощникъ майстора на дърводѣлното отдѣление при същото заведение К. С. Поповъ.

Съ приказъ под № 16 отъ 28 януарий т. г. назначава се отъ 18 сѣщия мѣсецъ Иванъ М. Кьороловъ за броецъ при Тутраканското околийско ковчезничество, вмѣсто досегашния Христо Досевъ.

Съ приказъ под № 24 отъ 6 февруарий т. г. назначава се отъ 1 февруарий секретаря на Пирдопската митница Д. Стояновъ, за началникъ на новооткрития митарственъ пунктъ въ Петричъ, съ предвидената въ бюджета заплата.

Съ приказъ под № 25 отъ 7 февруарий т. г. писарьтъ Филипъ Качевъ, се отчислява отъ 1 сѣщия и вмѣсто него се назначава отъ сѣщия срокъ Стоянъ Лаловъ.

Съ приказъ под № 26 отъ 8 февруарий т. г. премѣства се писаря отъ Вакарелската митница, Хр. Шейтовъ на същата длъжностъ въ Ломската митница, а вмѣсто него се назначава въ Вакарелската митница Петръ Димитриевъ.

Съ приказъ под № 27 отъ 9 февруарий т. г. назначава се Марко Николитъ за учителъ въ образцовия чифликъ при г. Руссе, съ предвидената отъ щата заплата, като се счита назначението му отъ 5 февруарий т. г.

Съ приказъ под № 28 отъ 11 февруарий т. г. економа-счетоводителя при учебната занаятчийница въ с. Княжево, Д. П. Ковачевъ, се отчислява отъ 16 миналия януарий тек. год.

Съ приказъ под № 30 отъ 14 февруарий т. г. назначава се Георги Петровъ за писаръ при Свищовската митница, отъ 6 февруарий и Тачу Петровъ за вѣсовникъ отъ 1 февруарий съ предвидената въ бюджета заплата.

Съ приказъ под № 33 отъ 21 февруарий т. г. разрѣшава се да се отпуща половина заплата на болѣли помощникъ-секретаря, при Варненската митница, К. М. Тюлевъ, съгласно алинея втора на чл. 31 отъ закона за чиновницитѣ, въ отношение най-много на шестъ мѣсеца, отъ 7 февруарий т. г. и на послѣ.

По Министерството на Просвѣщението.

Указъ

№ 10.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 20,000 лева.

Чл. 1. Разрѣшава се свърхсмѣтенъ кредитъ отъ двадесетъ хиляди лева за поддържане Търновската мъжка гимназия „Св. Кирилъ и Методий“.

Чл. 2. Поменжтата сума да се вземе отъ бюджета на текущата финансова година.

II. Заповѣдваме, щото тоя законъ да се облѣче съ Държавний Печатъ и да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 31 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Нар. Просвѣщение: Р. М. Каролевъ

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 16 февруарий 1885 год. подъ № 73.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ, Министръ на Правосъдието:

В. Радославовъ.

Указъ

№ 8.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Споредъ докладътъ на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение отъ 14 февруарий т. г. подъ No. 223, и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 4 февруарий 1885 г.,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отпущатъ се 1800 лева за исплащане тримѣсечното съдържане на бившия председателъ на Кодификационната Коммисия Н. Михайловский поради закриване длъжността му отъ 1 януарий тая година.

II. Тази сума да се вземе отъ запазенія фондъ по бюджета на Министерството на Просвѣщението (гл. XIII § 56) за текущата година.

III. Настоящия указъ ще се внесе на одобрение въ най-близката сессия на Народното Събра-

ние, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“.

IV. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 1 февруарий 1885 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Нар. Просвѣщение Р. М. Каролевъ

Докладъ до Негово Височество

№ 223.

Господарю!

Въ бюджета на Върховното Правителство през миналата 1884 финан. година (гл. III § 3) бѣше предвиденъ кредитъ за съдържане на Кодификационната Коммисия. Съ вотиранието бюджета за текущата година, това учреждение е закри отъ 1 януарий.

Както е извѣстно на Ваше Височество, за председателъ на тѣзи коммисия бѣ назначенъ представителъ на Министерството на Просвѣщението Н. Михайловски, съ годишна заплата 7200 лева.

Тѣй като споредъ чл. 30 отъ „закона за чиновниците“ се плаща тримѣсечно съдържане на чиновниците на които службитъ се закриватъ, слѣдва, че на бившия председателъ на Кодификационната Коммисия — Н. Михайловский се трѣбва да се плати тримѣсечно съдържане, въ размѣръ на 1800 лева.

Понеже въ бюджетътъ на Върховното Правителство за текущата година не е било възможно да се предвиди сума за подобенъ расходъ, Министерския Съвѣдъ е рѣшилъ да се заплати а всичкитъ членове тримѣсечното имъ съдържане отъ бюджетитъ на разнитъ Министерства и отъ всѣко Министерството на своя представителъ.

Вслѣдствие на горѣизложеното и съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ (протколъ 2 отъ 4 февр. 1885 год.) и чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджетътъ“, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество а благоволиете и разрѣшите отпущанieto на горѣпоменжтата сума (1800 л.), която да се взее отъ текущия бюджетъ на повѣренното ми Министерство (гл. XIII § 56),

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно моля да благоволите да подпишете приложени тукъ указъ.

Смъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 14 февруарий 1885 год.

Министръ на Нар. Просвѣщение Р. М. Каролевъ.

Указъ

№ 14.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Споредъ предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ доклада му отъ 20 февруарий 1884 год. подъ No. 276, и съгласно мнѣнието на Министерскій Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснатъ предвиденитъ въ тѣзгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение двѣстѣ и петдесетъ хиляди (250000) лева за построяване здание на Държавната Печатница.

II. Тая сума да се остави на разположение на Дирекцията на Обществениѣ Сгради.

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаемъ на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 20 февруарий 1885 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Нар. Просвѣщение Р. М. Каролевъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 276.

Господарю!

Велѣдствие постановлението на Министерскій Съвѣтъ отъ 13 того (протоколъ No. 6), и съгласно чл. 59 отъ „закона за отчетността по бюджета“, честь имамъ най-покорно да помоля Ваше Височество да благоволите да разрѣшите, да се отпуснатъ предвиденитъ въ тѣзгодишния

бюджетъ на повѣренното ми Министерство двѣстѣ и петдесетъ хиляди (250,000) лева за построяване здание на Държавната Печатница, и тая сума да се постави въ разположение на Дирекцията на Обществениѣ Сгради.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно моля да подпишете приложени тукъ указъ.

Смъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 20 февруарий 1885 год.

Министръ на Нар. Просвѣщение Р. М. Каролевъ.

Съ указъ подъ No. 11 отъ 20 февр. т. г. се постановява: по ст. I разрѣшава се отпусането тримѣсечно съдържание на всичкиѣ чиновници по вѣдомството на Министерството на Просвѣщението, на които длъжноститъ се закриатъ отъ 1 януарий т. г., и по ст. II потребнитъ сумми за горнята цѣль да се истеглятъ отъ „запазенъ фондъ“ по бюджета на Министерството на Просвѣщението за тек. година.

Съ указъ подъ No. 12 отъ съща дата утвърждава се на длъжността второстепененъ учителъ при Софийската класическа гимназия Матей Бѣловичъ, който е билъ назначенъ за изпълняющъ тая длъжностъ съ приказъ No. 60 отъ 5 септемврий 1883 год.

Съ указъ подъ № 13 отъ съща дата утвърждава се въ длъжността третостепененъ учителъ при Софийската класическа гимназия, Юдинъ Георговъ, който е билъ назначенъ за изпълняющъ тая длъжностъ съ приказъ No. 70 отъ 12 септемврий 1883 год.

Съ приказъ подъ No. 15 отъ 9 февруарий т. г. отпускатъ се едноврѣмни държавни пособия:

- 1) на Д. Баровъ, слушателъ по химията въ Загребскій университетъ, петстотинъ лева, и
- 2) на Илия Коцовъ, студентъ въ Одесскій университетъ, двѣстѣ и петдесетъ лева.

Горнитъ сумми се взематъ отъ тѣзгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ приказъ подъ No. 16 отъ 12 февр. т. г. съгласно чл. 16 буква а отъ „закона за раздаванетоъ стипендий и пособия“, отнема се отъ 1 февр. полустипендията на Дачю Балева, ученикъ отъ IV класъ на Варненската държавна реална гимназия.

Съ приказъ подъ No. 17 отъ съща дата отпускатъ се едноврѣменно държавно пособие отъ пет-

стотинъ лева на Д. Илия Маркова, ученикъ по архитектурата въ „Ecole des Beaux Arts“ въ Лионъ.

Съ приказъ подъ No. 18 отъ сѣща дата съгласно чл. 16 буква б отъ „закона за раздаването стипендии и пособия“, отнема се стипендията отъ 1 февруарий т. г. на Стамата Ваневъ, ученикъ въ Царибродското държ. трикласно училище.

Съ приказъ подъ No. 19 отъ 15 февр. т. г. третостепенния учителъ при Царибродското държавно трикласно училище Ив. Филиповъ, назначава се отъ 15 того за врѣменно изпълняющий длѣжностъ директоръ при сѣщото училище съ предвидената въ бюджета заплата 3720 лева.

По Министерството на Правосъдието.

Указъ

№ 16.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ 9 февруарий 1885 г. подъ № 20,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ члена на Трънскій окръженъ сѣдъ Тодора Ахтарова за предсѣдатель на сѣщия сѣдъ, на мѣсто вакантно.

II. Да назначимъ члена при Ловчанскій окръженъ сѣдъ М. Тотева за Търновскій градскій мировий сѣдия, на мѣсто вакантно.

III. Да назначимъ за членъ на Ловчанскій окръженъ сѣдъ, вмѣсто Тотева, секретаря при Русенскій апелативенъ сѣдъ Петра Райчевъ.

IV. Да назначимъ за членъ на Русенскій окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно, юриста Статъ П. Раданова.

V. Да уволнимъ отъ длѣжностъ Кеманларскій мировий сѣдия Дянко Коджабашова, по собствено желание.

VI. Да уволнимъ отъ длѣжностъ сѣдебния слѣдователь при Видинскій окръженъ сѣдъ Михаила Драндарова, по собствено желание, понеже той е вече войникъ.

VII. Да назначимъ за сѣдебенъ слѣдователь при Видинскій окръженъ сѣдъ, вмѣсто Драндарова, подсекретаря при Русенскій апелативенъ сѣдъ Добри Ив. Миневъ.

VIII. Да назначимъ за помощникъ прокурора при Трънскій окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно,

бившии прокуроръ при Силистренскій окръженъ сѣдъ Ивана Калуджеровича.

IX. Да одобримъ, щото Ахтаровъ и Тотева да получаватъ платата си непрекъснато; Райчевъ, Радановъ, Миневъ и Калуджеровичъ отъ деня на встъпване въ длѣжностъ; заплата на Коджабашова да се счита за престанѣла отъ деня на предаване дѣлата, като слѣдователъ при Силистренскій окръженъ сѣдъ, а оная на М. Драндарова отъ деня, отъ който е взетъ за войникъ и е престанѣлъ да работи.

X. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 9 февруарий 1885 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието В. Радославовъ.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество въ Ст. София на 16 февруарий 1885 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 9.

Уволнява се отъ служба: Ротмистра отъ 1-ия конни на Негово Височество полкъ Князь Гедройцъ.

Назначава се: Поручика отъ 1-ия конни на Негово Височество полкъ Петруновъ — за командующи ескадронъ въ сѣщия полкъ.

Подписалъ: Военний Министръ Генералъ-Маиоръ Князь Кантакузинъ.

Негово Височество въ Ст. София на 13 февруарий 1885 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 8.

Уволняватъ се въ отпускъ за граница: Отъ 5-ия пѣши Дунавски полкъ Подпоручикъ Киряковъ — на единъ мѣсецъ, по домашни обстоятелства;

Отъ 2-ия конни полкъ Подпоручикъ Табаковъ — на два мѣсеца, по домашни обстоятелства;

Отъ 2-ия пѣши Струмски полкъ Поручикъ Неновъ — на два мѣсеца, по болестъ, и

Отъ 2-ия конни полкъ Поручикъ Радуловъ — на два мѣсеца.

Продължава се отпуска за граница: На Капитана отъ 8-ия пѣши Приморски полкъ Черневскій — на единъ мѣсецъ, и

На Поручика отъ сѣщия полкъ Маджаровъ — на два мѣсеца, по болестъ.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 1.

Негово Височество всемилостивѣйше благоволи да награди съ съдатски сребрѣнъ кръстъ отъ Българския воененъ орденъ бившия опълченецъ отъ 20 дружина на Българската земска войска Феодора Кирова, за мъжество и храбрость, които е показалъ при защитата на Шипка на 9, 10, 11 и 12 августъ 1877 година.

София, 4 януарий 1885 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 3.

Поручика отъ 1-ия Артиллерийски полкъ Тантиловъ, се назначава за Адъютантъ въ управлението на Артиллерията.

София, 8 януарий 1885 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 6.

Негово Височество всемилостивѣйше благоволи да награди съ съдатски сребрѣнъ кръстъ отъ Българския воененъ орденъ бившия опълченецъ отъ 5 дружина Христа Димитрива — за мъжество и храбрость, които е показалъ въ бойтъ при с. Шейново на 28 декемврий 1877 г.

София, 23 януарий 1885 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 7.

Негово Височество изволи да повели да се направятъ слѣдующитѣ измѣнения въ формата на облѣклото на командиритѣ на пѣшитѣ бригади, на началника на Артиллерията и на Гг. штабъ и оберъ-офицеритѣ отъ Артиллерията:

1) командиритѣ на пѣшитѣ бригади, като се спази мундира отъ сѣществующия образецъ и кроежъ, да иматъ яка и обшлагъ отъ алено сукно по образца на присвоения на генералитѣ вицъ-мундиръ, обшити съ обще-генералски галунъ; погонитѣ и еполетитѣ да бѣждатъ такива, каквито сѣ присвоени на штабъ-офицеритѣ отъ пѣхотата, но безъ номера и вензели;

2) на началника на Артиллерията се спазва мундира отъ сѣществующия артиллерийски образецъ, но яката и обшлагитѣ да сѣ обшити съ обще-генералски галунъ, както у командиритѣ на пѣшитѣ бригади, и

3) присвоенитѣ сега на штабъ и оберъ-офицеритѣ отъ Артиллерията пояси (кушаки) — се отбѣняватъ. София, 26 януарий 1885 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 10.

За изработванието программа за обучение опълченцитѣ назначава се комисия въ слѣдующий съставъ: председателъ — Командира на 1-ия пѣши Софийски на Негово Височество полкъ Подполковникъ Всеволожскій, членове: отъ Генералния Штабъ Капитанъ Макшеевъ (сѣщия и дѣлопроизводителъ на комисията), Командира на 1-та рота отъ Военното на Негово Височество училище Капитанъ Модль, Софийския окръженъ воински началникъ Капитанъ Марченко, Шуменския окръженъ воински началникъ Капитанъ Гороновичъ и отъ 1-ия пѣши Софийскій на Негово Височество полкъ Поручикъ Никифоровъ.

Комисията безотлагателно да открие дѣйствиата си и колкото е възможно въ по-скоро врѣме да ми представи резултатитѣ на своята работа.

Въ работитѣ си комисията да се ръководи отъ особенно съставената за този предметъ инструкция.

София, 6 февруарий 1885 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

ИНСТРУКЦИЯ

на

комисията за изработванието программа за обучаванието на опълченцитѣ.

I. Обучаванието на опълченцитѣ трѣбва да има за цѣль:

а) да се изучи населението въ страната да употребява оржжието въ боя, и

б) да се подготвятъ опълченцитѣ къмъ гарнизонната служба.

II. Затова въ программата за обучаванieto на пълченцитѣ трѣбва да влѣзе слѣдующето:

а) запознаване съ направата на оружieto и названието ѝ;

б) подготовителни къмъ стрѣлбата упражнения;

в) практическа стрѣлба;

г) обучаванie какъ да се дѣйствува съ щикъ;

д) обучаванie какъ да се примѣнява къмъ дѣйствиетѣ за дѣйствувание съ оружие (полева гимнастика);

е) обучаванie за съвѣкотно дѣйствувание въ боя (оближенъ и расипанъ строй), и

ж) обучаванie какъ да се извършва гарнизонната служба.

III. Обемътъ на всяки отъ поменатитѣ отдѣли трѣбва да бѣде съгласуванъ съ важността му, при което всичко рутинно, което нѣма непосредствено отношение къмъ боевото подготвяне и къмъ службата въ гарнизона, трѣбва безусловно да бѣде изхвърлено отъ программата за обучаванieto на опълченцитѣ.

IV. Като се ръководи отъ горѣизложеното, комисията трѣбва да изработи подробни програми за обучаванieto на опълченцитѣ: а) за първоначалния курсъ, и б) за повторителнитѣ курсове.

V. Освѣтъ горѣизложеното на разглеждане отъ комисията подлежатъ слѣдующитѣ въпроси:

1) прилаганie дѣйствующитѣ устави, наставления и инструкции (уставъ за строевата служба, уставъ за гарнизонната служба, наставление за обучаванie на стрѣлба, наставление за употребяване щика въ боя, наставление за обучаванie войската на гимнастика и пр.) къмъ изработенитѣ отъ комисията програми;

2) намѣрванie най-добрия способъ за подготвяне инструктори за обучаванieto на опълченцитѣ;

3) опредѣляване видоветѣ на съдѣйствието отъ войската за обучаванieto на опълченцитѣ, и

4) исчисляване на учебнитѣ материали (за стрѣлбата, гимнастиката, фехтованieto и проч.), които трѣбва да бѣдѣтъ закупени въ всяка чета за обучаванie на опълченцитѣ.

VI. Всичкитѣ постановления на комисията трѣбва да бѣдѣтъ съгласувани съ закона за народното опълчение.

VII. Въпроситѣ, които иматъ свърсъкъ съ обучаванieto на опълченцитѣ и непоменовани въ тази инструкция, но които могатъ да възникнатъ въ комисията преди да се разглеждатъ, представляватъ се на Военния Министръ на усмотрение.

ПРИКАЗЪ

№ 11.

Предъ видъ на неудобствата въ сѣществующия способъ за застѣганie шинелитѣ у долнитѣ чинове отъ пѣхотата чрезъ бомбички и петли отъ гайтанъ, Негово Височество, по моя докладъ, изволи да повели да се приеме предпознатия способъ за застѣганie шинелитѣ, т. е. чрезъ шестъ петли, прорѣзани въ единъ редъ на лѣвия бортъ по срѣдата на гърдитѣ, и копчета (пуговици) отъ обыкновенния образецъ.

Като обявявамъ горѣизложеното за ръководство, предписвамъ, щото построяванieto занаяпредъ шинели да се прави по новоустановената форма; а итъкъ построенитѣ до издаването на настоящия приказъ шинели да се преправятъ съ такъвъ расчетъ, щото преправянieto на всичкитѣ шинели да бѣде свършено до 1 юлий т. г.

София, 8 февруарий 1885 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 12.

Негово Височество всемилостивѣйше благоволи да награди съ съдатски сребренъ кръстъ отъ Българския воененъ орденъ бившия опълченецъ отъ 5-та дружина Нетко Лулчева, за мъжество и храбрость, които е показалъ въ дѣлата: на 19 юлий 1877 г. при г. Стара-Загора, на 9. 10, 11 и 12 августъ при защитата на Шипченския проходъ и на 28 декемврий с. г. при с. Шейново.

София, 13 февруарий 1885 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически депеша

НА

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

18 февруарий.

Парижъ. Камарата на депутатитѣ е приела изцѣло новитѣ митни тарифи върху житата. Адмиралъ Курбе е бомбардиралъ укрѣпленията на устието на р. Нинг-Поо.

Лондонъ. Камарата на лордоветѣ е взела да разгледва заповѣдта на кралицата, съ която се свикватъ запаснитѣ.

По нерасположение г. Гладстонъ не е присъствувалъ въ сношното заседание на камарата на общинитѣ гдѣто г. Шилдеръ, е обявилъ, че се е постигнало пълно съгласие относително египетскитѣ финанси.

Вѣна. Въ камарата на депутатитѣ министра Дюнаенски доказва съ числа поставени отъ Върх. Сметна Палата, че финансовото положение се е подобрявало послѣдователно. Той обявява, че правителството като се радва на довѣрието на Императора и поддръжката на болшинството, съ спокойствие си представлява идущитѣ избори, като се надѣва че сегашното болшинство ще се завърне пакъ усилено, за да подпомага правителството въ завардването на държавата безъ да гледа на националности нито на политически партии.

19 февруарий.

Пеща. По случай десетъ-годишнината отъ когато г. Тиса е влизалъ въ министерството, Императорътъ му е телеграфиралъ та му честити и му благодари за направенитѣ отъ него услуги на страната.

Парижъ. Генералъ Негрие, побѣждающъ китайцитѣ е пристигналъ до китайската граница. Генералъ Браеръ де Лислъ е отишълъ за да подкрѣпи гарнизона въ Тюенъ-Куанъ който на 15/25 февруарий отблъскълъ една яростна атака отъ китайцитѣ, по случай голѣмото повишение на ориза въ Китай.

Пеща. Депутатската камара е приела при второ четение проекта за реформирането списъка на магнатитѣ.

Берлинъ. В. Norddeutsche Zeitung слѣдва да приписва на английскитѣ кабинетъ — нескромность, противна на дипломатическитѣ традиции, като е обнародвалъ нѣкакъвъ си документъ относящъ се до искание формално обезщетение слѣдъ събитията въ Каммероунъ. Този вѣстникъ като напомнява, че Александрия е била бомбардирана безъ нужда, натяква на английскитѣ кабинетъ за гдѣто не платилъ обезвръжде не и послѣ заключава: И тъй Англия има двѣ мѣри, една за Египетъ друга за Каммероунъ. Ние сме убѣдени, че Германия ще настои да се присъди безпристрастно между постѣжкитѣ на англичанитѣ въ Египетъ, територия на Портата, покровителствуванa отъ египетскитѣ трактати, и постѣжкитѣ на германската флота въ Каммероунъ, германска територия“.

Отъ Бюрото на Народното Събрание.

ОПРОВЕРЖЕНИЕ

Въ послѣдне врѣме се появи въ вѣст. „Отечество“ и „Срѣдецъ“ една интерпелация, която ужъ Русенския депутатъ, г. Хр. Ивановъ, билъ направилъ въ Народното Събрание къмъ г-на Министра на Финанситѣ, за неправилно израсходвани сумми презъ врѣмето на първото министерство на г-на Каравелова, и която Бюрото пренебрѣгло, като не я поставило на дневенъ редъ.

Тѣй като казанитѣ вѣстници, при обнародването на тази мнима интерпелация, умишлено

обвиняватъ Бюрото въ пристрастие, то, натоваренъ съмъ отъ г. председателя на Нар. Събрание, като секретаръ на послѣдното, да изявя на почитаемата публика самата сжщность на работата, за да се премахне онуй заблуждение, което искатъ да разсѣятъ почтенния Руссенски депутатъ, заедно съ почтеннитѣ редакции на споменатитѣ вѣстници.

Слѣдъ най-внимателна и най-точна справка, която направихъ въ стенографическитѣ дневници на Народ. Събрание, имамъ честь да обявя, че нийдѣ не се споменува за речената интерпелация. И при всичко, че, отъ голѣмо знаяние на работата, види се, „Отечество“ казва, че интерпелацията била направена на 3 януарий, а „Срѣдецъ“ — на 31 сжщия мѣсець, за по-голѣма точность, обаче, азъ прегледахъ дневницитѣ отъ цѣлия м-ць януар., за да не би почтеннитѣ редакции да сж побъркали датата на подаването на интерпелацията. Въ това си прегледвание, като не намѣрихъ тоже никакво запитвание, заблѣзахъ само, противъ увѣрението на „Отечество“, — че интерпелацията била подадена на 3 януарий, — г. Ивановъ първий пакъ продумалъ, като депутатъ въ Събранието, на 8 януар., когато е именно и положилъ клѣтва. Този фактъ стои въ явно противорѣчие съ съобщението на „Отечество“, токози повече, че г. Ивановъ, като адвокатъ, не е да не знае реда, който се практикува по запитванията на Гг. народнитѣ представители, и който редъ ясно е опредѣленъ въ 39 и 40 членове на „правилника за вътрѣшния редъ на IV Обикновенно Народно Събрание“. Споредъ 39 чл., представителъ, който иска да направи запитвание къмъ нѣкой министръ, трѣбва предварително да яви на Събранието, за да се тури запитванието му на дневенъ редъ, като сжщеврѣменно го представи писмено на Бюрото; а споредъ 40 чл., като получи запитването, Бюрото го съобщава своврѣменно въ преписъ на надлежния министръ, който е длъженъ да отговори по него още въ сжщата сессия.

Даже ако би се и допустнало, че г-нъ Ивановъ, като новъ депутатъ, не е знаелъ казания редъ, и е подалъ не формално г-ну председателю своята интерпелация, то, това се опровергава отъ сами фактъ, че въ портфейла на г-на председателя ти не сжществувa, а и никой отъ Гг. председателствущитѣ не я е получилъ.

Отъ всичко горѣизложено става явно, че никога и по никой начинъ почтенния Руссенскитѣ депутатъ, г-нъ Ивановъ, не е направилъ рѣчената интерпелация, и че редакциитѣ на „Отечество“ и „Срѣдецъ“ сж си позволили, съ умишленна цѣль, да обнародватъ едно съобщение съвсѣмъ лъжовно.

София, 22 февруарий 1885 г.

Секретаръ на Народното Събрание:

А. Ташикмановъ.

О Б Я В Л Е Н И Я.

ОБЯВЛЕНИЕ

Артиллерийското управление съ настоящето си обявява, че на 5 мартъ тая година въ г. Шуменъ ще се продаватъ отъ № 2 артиллерийски полкъ 35 браковани артиллерийски конѣ.

Управитель дѣлата на управлението,

Капитанъ: Никифоровъ.

Адютантъ, поручикъ: Таптиловъ.

1—(282)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 204.

1-й Артиллерийски полкъ обявява на интересующата се публика, че на 11 мартъ 9 часа сугр. въ канцеларията на полка щ: се произведе търгъ съ явна конкуренция, за доставяние на 100,000 (сто хиляди) оки слама. Желаящитъ г. г. конкуренти трѣбва да се явятъ въ назначений срокъ и мѣсто.

Искания залогъ е 200 лева.

г. София, 11 февруарий 1885 г.

Командиръ на полка, подполковникъ: Стояновъ.

Адютантъ-казначей, поручикъ: Перниклийски.

3—(233)—3

Тетевенско гр. общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 51.

На 15 идущий мартъ, часа на 10 по европ. утреньта въ присѣтственната стая на общинското управление, ще се произведе наддавателенъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаването подъ наемъ за текущата година, пасението на общинскитъ-училищни пасбища: Вратанеца съ Златишки прѣслънъ, Болования съ предѣлитъ, Коджа-Юртъ, Дура-Буджакъ и Патювото съ Сълбица находящи се въ Тетевенското помѣстие.

Изисква се залогъ 2000 лева. Интересующатъ се, могатъ да прочитатъ условията всѣки присѣтственъ день, въ опредѣленитъ за занятие часове.

г. Тетевенъ, 5 февруарий 1885 год.

Кметъ: Г. Шишковъ.

Секретаръ: М. Колювъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Донася се за общо знание, че цѣнитъ за проданъ на солта за извозъ въ България сж смщитъ, които сж изложени въ обявлението въ Ромънския „Държавенъ Вѣстникъ“ № 247 отъ 14 февруарий 1884 год. странища 6356, сиречь:

40 лева тона солъ отъ Дофтана или солъ проста отъ Сланникъ, предадена на кантаръ въ градове Гюргево и Галацъ.

45 лева тона солъ чиста отъ Сланникъ, предадена на кантаръ въ гр. Гюргево.

47 лева тона солъ смѣна, въ чували, предадена на кантаръ въ гр. Гюргево.

Предъ видъ че врѣмето за отваряние пароплудство е напреднало, сж помолени г-да извозачитъ на солта за въ България да направятъ своєврѣменно нужднитъ си порѣчки, за да може управлението да ги извърши на врѣме.

5—(214)—5

Търновски окръженъ сждъ.

ПРИЗОВКА

№ 7528.

Търновски окръженъ сждъ, на основание ст. 115 п. 3-й отъ Врѣмен. Сжд. Правила, призовава бившия жител на г. Търново Х. Теодосия Х. Илиевъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ този сждъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ шесть мѣсеци отъ послѣднийтъ пѣтъ на троекратното обнародване тѣзи призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на исктъ, предявенъ срещу него отъ жителя на г. Търново Иванъ Халачовъ, пълномощникъ на съгражданина си Кръсто С. Карагъзовъ за 135 лири турски по записъ, заедно съ законнитъ имъ лихви до деньтъ на исплащанieto.

Въ случай на неявяване лично или чрезъ повѣренникъ, сжда ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1-й отъ Врѣм. Сжд. Правила и издаде заочно рѣшение.

Търново, 28 декември 1884 год.

Подиредсѣдатель: Хр. Юрдановъ.

Подсекретаръ: П. Брусевъ.

3—(32)—3

Разградски окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 711.

Разградски окръженъ сждъ, на основание стат. ст. 850 и 851 отъ Врѣменнитъ Сждеб. Правила, дири отклонившия се отъ сждебно о дирение, Димитра Константиновъ Дели-Стояновъ зеть, изъ градъ Руссе, живущъ въ с. Тетеве (Руссенско), обвиняемъ въ кражба на два вола отъ мерата на село Гюзелдже-Аланъ (Разградско).

Търсени Димитръ Константиновъ е: 28 годишенъ на възраст, по народностъ циганинъ, кундурадкия, съ отличителни бѣлѣзи: ръстъ срѣденъ, лице черно и сухо, брада черна, мустаци и вежди черни и не говори добръ българския языкъ.

Всѣкий, комуто е извѣстно мѣстопребиванието на горѣреченний обвиняемъ, е обязанъ да извѣсти на мѣстнитъ власти, а послѣднитъ сж длѣжни да го препроводятъ въ тоя сждъ.

г. Разградъ, 22-й януарий 1885 год.

Предсѣдатель: Б. Ханджиевъ.

Секретаръ: В. Дражевъ.

3—(163)—3

Дръновский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 4.

Дръновский мировий съдия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебнѣ Правила, призовава Фейзи Мехмедоолу, изъ г. Дръново, живущъ неизвѣстно гдѣ въ Турция, за да се яви самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ канцеларията на Дръновското мирово сѣдилище, най-късно до шесть мѣсеца отъ послѣднето трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Нена Х. Ганчовъ, тоже отъ Дръново, за исповѣдъ на недвижими имоти, които му продалъ за 4000 гроша.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постанови съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

г. Дръново, 2 януарий 1885 г.

Мировий съдия: Пенчо Х. Саввовъ.

Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(68)—3

ПРИЗОВКА

№ 5.

Дръновский мировий съдия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебнѣ Правила, призовава Османа Лазоолу изъ г. Дръново, живущъ въ Турция неизвѣстно гдѣ, за да се яви самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ сѣдебната стая на Дръновското мирово сѣдилище, най-късно до шесть мѣсеца отъ послѣднето трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Кося Попъ Мариновъ, тоже отъ г. Дръново, за исповѣдъ на недвижими имоти, отъ стойность 1000 лева.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще се съобрази съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

г. Дръново, 2 януарий 1885 г.

Мировий съдия: Пенчо Х. Саввовъ.

Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(69)—3

ПРИЗОВКА

№ 9.

Дръновский мировий съдия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣмнен. Сѣдебнѣ Правила, призовава Мехмеда Тамбовъ изъ г. Дръново, живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция, за да се яви самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ канцеларията на Дръновското мирово сѣдилище, най-късно до шесть мѣсеца отъ послѣднето трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Кося Сѣббевъ, тоже отъ Дръново, за такриръ на недвижими имоти, отъ стойность 1000 лева.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постанови съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

г. Дръново, 3 януарий 1885 г.

Мировий съдия: Пенчо Х. Саввовъ.

Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(72)—3

ПРИЗОВКА

№ 7.

Дръновский мировий съдия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебнѣ Правила, призовава Мехмеда Абдулъ Керимова, изъ г. Дръново, живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ канцеларията на Дръновското мирово сѣдилище, най-късно до шесть мѣсеца отъ послѣднето трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявения срещу му искъ отъ Х. Христа Колювъ, тоже отъ Дръново, за крѣпостенъ актъ на недвижими имоти отъ стойность 200 лева.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постанови съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

г. Дръново, 3 януарий 1885 г.

Мировий съдия: Пенчо Х. Саввовъ.

Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(70)—3

ПРИЗОВКА

№ 8.

Дръновский мировий съдия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебнѣ Правила, призовава Хасана Ескеджиолу Мустафа изъ г. Дръново, живущъ въ Турция неизвѣстно гдѣ, за да се яви въ канцеларията на Дръновското мирово сѣдилище, самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, най-късно до шесть мѣсеца отъ послѣднето трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Кося Сѣббевъ тоже отъ г. Дръново, за исповѣдъ на недвижими имоти, отъ стойность 200 лева.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постанови съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

г. Дръново, 3 януарий 1885 г.

Мировий съдия: Пенчо Х. Саввовъ.

Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(71)—3

ПРИЗОВКА

№ 10.

Дръновский мировий съдия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Билберъ Селима, Белберъ Хасана, Али Мехмедъ Пашовъ, Джасииле и Айне Мехмедови изъ г. Дръново, живущи въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция, да се явятъ въ камарата на Дръновск. мир. сѣдилище, сами лично или чрезъ свои законни повѣренници, най-късно до шесть мѣсеца отъ послѣднето трикратно публикуване на настоящата въ „Държ. Вѣст.“, за да отговорятъ на заявления срещу имъ искъ отъ Кося Попъ Мариновъ тоже отъ Дръново, за такриръ на недвижими имоти, отъ стойность 1000 лева.

Въ случай на неявяване, миров. съдия ще постанови съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

г. Дръново, 3 януарий 1885 г.

Мировий съдия: Пенчо Х. Саввовъ.

Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(73)—3

ПРИЗОВКА.

№ 11.

Дрѣновскій мировий сѣдѣя, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Мухаремъ Ахмедовъ, Фатме (Низамъ Ахмедова съпруга), Исмаилъ и Емине Ахмедови, изъ г. Дрѣново, живущи въ Турція въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ сами лично, или чрезъ законни свои повѣренници, най късно до шесть мѣсеца отъ послѣднѣго трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на предъявениятъ срещу имъ искъ отъ Кося Попъ Мариновъ, тоже отъ г. Дрѣново, за такриръ на недвижими имоти, отъ стойность 500 лева.

Въ случай на неявяване, мировий сѣдѣя ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

Дрѣново, 3 януарий 1885 год.

Мировий сѣдѣя: Пенчо Х. Саввовъ,
Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(74)—3

ПРИЗОВКА.

№ 12.

Дрѣновскій мировий сѣдѣя, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Арифоглу Алишъ и Халилъ Хасаноглу изъ г. Дрѣново, живущи въ Турція неизвѣстно гдѣ, да се явятъ въ камарата на Дрѣновското мирово сѣдилище сами лично, или чрезъ законни повѣренници, най късно до шесть мѣсеца отъ послѣднѣго трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на предъявениятъ срещу имъ искъ отъ Х. Нена Х. Стойчевъ, тоже изъ Дрѣново, за такриръ на недвижими имоти, отъ стойность 1000 лева.

Въ случай на неявяване, мировий сѣдѣя ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

Дрѣново, 3 януарий 1885 год.

Мировий сѣдѣя: Пенчо Х. Саввовъ,
Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(75)—3

ПРИЗОВКА.

№ 13.

Дрѣновскій мировий сѣдѣя, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Прав. призовава Мехмедали Бекироолу, изъ Дрѣново, живущъ неизвѣстно гдѣ въ Турція, за да се яви самъ лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ камарата на Дрѣновското мир. сѣдилище, най късно до шесть мѣсеца отъ послѣднѣго трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на прѣдьявениятъ искъ срещу му отъ Х. Христа Колевъ, тоже отъ Дрѣново, за исповѣдъ на недвижими имоти, отъ стойность 100 лева.

Въ случай на неявяване, мировий сѣдѣя ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

Дрѣново, 3 януарий 1885 год.

Мировий сѣдѣя: Пенчо Х. Саввовъ,
Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(76)—3

ПРИЗОВКА.

№ 14.

Дрѣновскій мировий сѣдѣя, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Прарила, призовава Рашида, Ибрихама и Исмаила Рюстемови, изъ г. Дрѣново, живущи въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ камарата на Дрѣновското мирово сѣдилище сами лично, или чрезъ законни повѣренници, най късно до шесть мѣсеци отъ послѣднѣго трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да възразятъ на предъявениятъ срещу имъ искъ отъ Кося Сѣбевъ, тоже отъ Дрѣново, за крѣпостенъ актъ на недвижими имоти, отъ стойность 1000 лева.

Въ случай на неявка, мировий сѣдѣя ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Дрѣново, 3 януарий 1885 год.

Мировий сѣдѣя: Пенчо Х. Саввовъ,
Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(77)—3

ПРИЗОВКА.

№ 15.

Дрѣновскій мировий сѣдѣя, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Мехмедъ Арифовъ Айгъръ Ходжа, изъ г. Дрѣново, живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ камарата на Дрѣновското мирово сѣдилище, най късно до шесть мѣсеца отъ послѣднѣго трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да възрази на прѣдьявениятъ срещу му искъ отъ Х. Христа Колювъ, изъ сѣщия градъ, за крѣпостенъ актъ на недвижими имоти, отъ стойность 1000 лева.

Въ случай на неявка, мировий сѣдѣя ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

Дрѣново, 3 януарий 1885 год.

Мировий сѣдѣя: Пенчо Х. Саввовъ,
Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(78)—3

ПРИЗОВКА.

№ 16.

Дрѣновскій мировий сѣдѣя, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Фатме Мехмедъ Алиевъ и Мюмюне Саре Хасанова, изъ г. Дрѣново, живущи неизвѣстно гдѣ въ Турція, да се явятъ сами лично, или чрезъ свои законни повѣренници, въ камарата на Дрѣновското мирово сѣдилище, най късно до шесть мѣсеца отъ послѣднѣго трикратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на прѣдьявениятъ срещу имъ искъ отъ Х. Христа Колювъ, тоже отъ Дрѣново, за такриръ на недвижими имоти, отъ стойность 1000 лева.

Въ случай на неявяване, мировий сѣдѣя ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Дрѣново, 3 януарий 1885 год.

Мировий сѣдѣя: Пено Х. Саввовъ.

Секретарь: Г. Шишковъ.

1—(79)—3

ПОВѢСТКА

№ 16.

Гражданското отдѣление на Търновский окр. сѣдъ, съгласно опредѣлението си отъ 24 декемврий 1884 г. подъ № 1273, съ настоящето призовава наслѣдниците на Хаджи Ходжа изъ село Ресенъ, да се явятъ въ сѣщия сѣдъ, въ шесть-мѣсеченъ срокъ отъ послѣдния пѣтъ на троекратното публикуване настоящата повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да си взематъ 803½ (осемстотинъ и три и половина) гроша, остатъкъ отъ суммата на продажбата на една тѣхна нива, находяща се въ Ресенското землище, въ мѣстността на „Брѣга“, съ предѣли: отъ двѣ страни пѣтъ, Величко и Никола, по висканието на Неша Ангеловъ отъ село Ресенъ.

Въ случай, че не се явятъ въ опредѣления срокъ за да си приематъ поменѣтната сумма, то тя ще остане за смѣтка на хазната.

Предсѣдателъ: И. Кавруковъ.

Подсекретаръ: С. Драгоевъ.

3—(41)—3

Варненский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 21.

Варненский окръженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава наслѣдниците на покойний Манолѣки Фахри живущи въ гр. Цариградъ (Турция) да се явятъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сѣдебната стая на Варненский окръженъ сѣдъ, най-късно слѣдъ четири мѣсеца отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на процеса, заявенъ срѣщу тѣхъ отъ Аспасия Славчевичъ отъ г. Балчикъ, настойчица на малолѣтното си дѣте Константинъ Г. Славчевичъ за 17,108 седемнадестетъ хиляди сто и осемъ гроша отъ сто и шесть гр. лирата, заедно съ законната лихва до послѣднето имъ исплащане, както сѣдебни и право за водение дѣлото разности.

Въ противенъ случай сѣда ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, т. е. ако истцитѣ желаятъ, ще постанови заочно рѣшение.

Варна, 4 януарий 1885 год.

Подпредсѣдателъ: В. Д. Марковъ.

Секретаръ: И. Т. Каназирски.

2—(43)—3

Русенски апелативенъ сѣдъ.

РѢШЕНИЕ

№ 174.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Българский Князь, на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година, мѣсецъ ноемврий седемнадесетий день, русенский апелативенъ сѣдъ, по гражданското отдѣленіе, състоящъ отъ предсѣдателя Христо Баларевъ, членове: Ив. П. Чорачиевъ и Димитръ Тодоровъ, при

секретарьтъ Петръ Райчевъ, и въ присѣдствіието на пом. прокурора Павелъ Златовъ, въ открито сѣдебно заседание, слуша доложеното отъ членътъ Д. Тодрова гражданско дѣло No. 127 по описа на Христо Ивановъ и Якимъ Поповъ изъ гр. Руссе, повѣренници на Фатиме Небие Ханжъ, изъ гр. Смирна (Турция) чрезъ повѣренника ѝ Ахмедъ Ефенди Афѣзъ Есадовъ, жителъ отъ гр. Цариградъ, противъ Караманлията Х. Мехмедъ, отъ гр. Цариградъ, за двадесетъ една хиляда седемстотинъ и дванадесетъ (21,712) гроша, по едно турско рѣшение.

Въ сѣдебното заседание на призованието се представи Христо Ивановъ, повѣренникъ на истецътъ а отвѣтникътъ Караманлията Х. Мехмедъ не се яви; нѣ понеже той е призованъ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и послѣдната призовка No. 1270 е обнародвана въ брой 63-й на сѣщия вѣстникъ отъ 17 юлий 1884 г. и послѣдниятъ день за явяването му е днесъ, то на това основание и съгласно ст. 302 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила дѣлото се разгледа въ негово отсъствие.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ слѣдующитѣ: на 21 май 1884 год. Христо Ивановъ и Якимъ Поповъ, повѣренници на Фатиме Небие Ханжъ, чрезъ повѣренника ѝ Ахмедъ Ефенди Мехмедъ Есадовъ сѣ подли прошение въ Русенский апелативенъ сѣдъ, чрезъ кето просятъ да се потвърди турското рѣшение подъ № 7167, издадено на 9-й рамазанъ 1287 год. отъ бившето Търновско вѣрозаконно сѣдилище, по което Караманлията Хаджи Мехмедъ отъ гр. Цариградъ е билъ осѣдѣтъ да заплати на довѣрителката имъ 21712 гр.

При разглежданіето на дѣлото, въ сѣдебното заседание се яви само повѣренника на Фатиме Небие Ханжъ, Христо Ивановъ, който поддържа напълно искомото си прошение и представи едно рѣшение подъ No. 38, издадено отъ Търновското вѣрозаконно сѣдилище, отъ което се вижда, че неговата довѣрителка, Фатиме Небие Ханжъ, е единственна наслѣдница на брата си Нури Бей.

Русенский апелативенъ сѣдъ, за да разрѣши тва дѣло, като изслуша заключението на пом. прокурора и взе предъ видъ: 1) че Христо Ивановъ съ прошеніето си проси да се потвърди турското рѣшение подъ № 7167, издадено на 9-й рамазанъ 1287 год. отъ бившето Търновско вѣрозаконно сѣдилище, чрезъ което Караманлията Хаджи Мехмедъ, отъ гр. Цариградъ е билъ осѣдѣтъ да заплати на нея и брата ѝ Нури Бей 2172 гроша; 2) че отъ представеното рѣшение подъ No. 38 отъ Търновский кадия отъ 1 октомврий 1300 годна се вижда, че дѣйствително Фатиме Небие Ханжъ е единственна наслѣдница на брата си Нури Бей, който преди десетъ години е умрѣлъ; 3) че противъ турското рѣшение подъ No. 7167, издадено на 9-й рамазанъ 1287 година, което е влѣзло въ законна сила; као не се представляватъ никакви възражения, слѣдователно е издадено съ съблюденіе на всичкитѣ тогавашни законни формалности. На основание на горѣизложеното и чл. чл. 302, 972 и 939 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, Русенский апелативенъ сѣдъ спредѣлява: представеното турско рѣшение, издадено отъ бившео Турско вѣрозаконно сѣдилище въ гр. Търново на 9й рамазанъ 1287 год. подъ No. 7167 да се потвърди

на пълно и осъжда Караманлията Хаджи Мехмедъ отъ гр. Цариградъ да заплати на Фатме Небие Ханжмъ, отъ гр. Смирна (Турция) двадесетъ една хиляда седемстотинъ и дванадесетъ гроша (21712).

Съдебнитѣ и за ведение на дѣлото разноси се възлагатъ на отвѣтника Караманлията Х. Мехмедъ.

Настоящото рѣшение се яви въ окончателна форма на 2 декемврий 1884 год. и подлежи на обжалване предъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ два-мѣсеченъ срокъ, слѣдъ дѣйствителното врѣщаване преписъ на странитѣ, съгласно чл. 2 отъ закона за сроковетѣ за подаване кассационни жалби.

На първообразното подписали; председателъ: Хр. Баларевъ, членове: Ив. П. Чорпанчиевъ и Д. Тодоровъ и приподписалъ секретаръ: П. Райчевъ.

3—(96)—3

Тутраканский мировий сѣдия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 5351.

И. д. Тутраканский мировий сѣдия, съгласно опредѣлението си, станало въ съдебното му засѣдание на двадесетъ деветий октомврий 1884 г. и на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, обявява за всеобщо знание, че търси Ивана Теодоровъ жителъ отъ г. Тутраканъ, който се е отклонилъ отъ съдебното дирение и се обвинява въ строгшение съ камъкъ дюгения на Иваника Георгиевъ отъ сѣщия градъ.

Реченния обвиняемъ е на 22 годишна възраст, ръстъ нискъ, възшишкавъ, очи голѣми и черни, коса черна, мустаци малки и черни. Затова който би узналъ сегашното му мѣстожителство на горѣпоменѣтия, задължава се да събщи това на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ Тутраканский мировий сѣдъ.

г. Тутраканъ, 29 декемврий 1884 год.

И. д. Мировий сѣдия: И. Поповъ.

3—(28)—3

Секретаръ: Ради х. Ивановъ.

Видинский окръженъ сѣдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 824.

Видинский окръженъ сѣдъ, на основание ст. 850 и 851 п. 1, 2 и 3 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, търси отклонившиятъ се отъ предварителното дирение: Глигорий Томичъ, Австроунгарски поданикъ, родомъ изъ гр. Панчево (Австрия), Мария Николичъ, Австрийска поданица, родомъ изъ гр. Земунъ (Австрия), Буда Тереза, Австроунгарска подданица, родомъ изъ гр. Сонлокъ-Мече (Унгария), Антонъ Петковъ, родомъ изъ с. Големаново, Кулска околия (Видинский окръгъ), и Илия Гига Панчовацъ, неизвѣстно отъ гдѣ е — обвиняеми въ опитване да нападнатъ Савва Стоичъ нощно врѣме, съ цѣль да ограбятъ къщата му.

Обвиняемитѣ: Глигори Томичъ, ръстъ високо, чело голѣмо, очи черни, коса черна, вѣжди тънки и черни, носъ голѣмъ, уста умѣрени, брада нѣма, лице валчесто,

пелтекъ и години 30 знакъ на лицето има; Мария Николичъ, ръстъ нискъ, чело широко, лице валчесто, очи черни, коса черна, вѣжди черни и широки, носъ голѣмъ, уста умѣнени и години 35; Буда Тереза, ръстъ нискъ, очи сиви, вежди сиви, коса костенова, уста малки, носъ малкъ и години 26; Антонъ Петковъ, ръстъ срѣденъ, чело плоско, очи сиви, коса черна, вежди черни, носъ обикновенъ, уста умѣрени, лице дългнато, брада нема и години 23; за това който знае гдѣ се намиратъ горѣпоменѣтитѣ обвиняеми, длъженъ е да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да ги представятъ въ Видинский окръженъ сѣдъ.

Видинъ, 14 февруарий 1885 год.

Председателъ: Тр. Гаази.
Секретаръ: Хр. Живковъ.

1—(265)—3

Софийска окр. постоянна коммисия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 554.

Софийската окр. постоянна коммисия извѣстява интересующитѣ се, че на 2 идущий мѣсецъ мартъ въ канцелярията ѝ отъ 2 до 4 часѣтъ послѣ пладнѣ ще се произведе публиченъ явенъ търгъ за отдаването на предприемачъ доставката на 800 телеграфни стълба. Исканный залогъ е 200 лева.

София, 16 януарий 1885 год.

Председателъ: С. П. Величковъ.

За секретаръ: Ст. М. Иодовъ.

1—(264)—1

Шумненско мирово сѣдилище.

ЗАОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 660.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Българский Князь, Шумненский мировий сѣдия на 21 декемврий 1884 година разгледа гражданското дѣло № 815 по описа, на Талибъ Хюсеиновъ изъ с. Буранларъ (Шумненска околия) срѣщу Османъ Арабоглу изъ г. Шуменъ, живущъ въ Цариградъ (Турция), за 10 лири турски.

Отвѣтника Арабоглу, призованъ въ съдебната камара за 21 декемврий 1884 година съ призовка № 6644, обнародвана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве: 72, 73, 74 отъ 14, 18 и 21 августъ с. г. не се яви да отговаря ни лично, нито чрезъ повѣренникъ.

Като разгледа дѣлото заочно мировий сѣдия намѣри слѣдующето: Талибъ Хюсеиновъ изъ с. Буранларъ, съ прошение отъ 26 юний 1884 год. регистрировано подъ № 2284, търси отъ Османъ Арабоглу изъ г. Шуменъ, живущъ въ Цариградъ (Турция) 10 л. т. стойность на единъ конь, наедно съ всичкитѣ разноси по сѣдбата.

Вслѣдствие изложеното прошение заведено е настоящето дѣло, за разрѣшението на заявения по него, искъ мировий сѣдия, като взе предъ видъ свидѣтел-

скитѣ показания, отъ които се констатира че отвѣтника е купилъ отъ истца единъ копъ за 10 лири турски, които останалъ да му дължи и не му ги платилъ, съгласно чл. чл. 48, 61, 68, 100, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство,

Заочно рѣши:

Османъ Арабоглу изъ г. Шуменъ, живущъ въ г. Цариградъ (Турция) да плати на Талибъ Хюсеиновъ изъ с. Бураиларъ 10 лири турски, които му дължи, 25 лева разноси за прошения и публикуване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и всички послѣдующи до съвършенното изпълнение на рѣшението разноси.

Настоящото рѣшение е заочно и неокончателно и подлѣжи на отзывъ въ двѣ-недѣленъ срокъ и на въззивъ предъ Шуменския окръженъ съдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ трикратното му обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий съдия: Айдемирский.

Секретаръ: Рачовъ.

2—(40)—3

Търновский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 1090.

Подписаний И. Нейчевъ, сѣдеб. приставъ при Търнов. окр. съдъ, на Трѣвн. сѣдебенъ участъкъ, на основание изпълнителный листъ подъ № 924 издаденъ въ Търн. окр. съдъ, въ полза на Х. Христа Колевъ отъ г. Дръново, противъ Христа Круското отъ истия градъ, за сума 400 рубли сребърни и лихвата имъ по 1% на мѣсеца, начинайки отъ 1-й мартъ 1880 год. до окончателното наплащане, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 461 и 465 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебни Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава въ канцеларията ми въ г. Трѣвна, чрезъ публиченъ търгъ, слѣдующето недвижимо имущество на отвѣтника, а именно:

1. Една нива, посадена съ лозови пръчки въ „Дръновското землище“ на мѣстността називаема „Високитѣ дръвчета“ около 7 дюлюма, съ предѣли: Стоянъ Бобевъ, Колю Дончевъ и Х. (тойчо);

2. Бахчия въ г. Дръново въ „Ясмента“ около 1½ дюлюма, съ предѣли: рѣка, Петко Деневъ и Белчо Маказа;

3. Лозье въ Дръновско землище, на мѣстността „Конковъ Долъ“, около 1 дюлюма, съ предѣли: Нено Колевъ, Георги Колювъ и дере (водотекъ);

4. Нива въ Дръновско землище, на мѣстността називаема „Лакитѣ“, около 2 дюлюма, съ предѣли: долъ, мера и катранджийския пътъ;

5. Нива въ Дръновско землище, на мѣстността „Донкино Долче“ около три дюлюма, съ предѣли: Колю Генчевъ, Илия Тюфекчия и Колю Иванчовъ.

Отъ горѣказанитѣ имущества, първия предметъ споредъ заявлението на Дръновцитѣ: Колчу Зафировъ, Христо Максимовъ и други, отвѣтника го билъ про-

далъ преди 4 години, но не ги е снабдилъ съ законния актъ.

Продажбата ще почне отъ първоначалната оцѣнка, дадена отъ вискателя, 5000 гроша на горѣ и всѣки предметъ отдѣлно ще се продава.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцеларията ми, гдѣто, съгласно ст. 457 отъ иститѣ правила, ще имъ бѣдатъ достъпни всичкитѣ книжа, които се отнасятъ до горнята продажба, отъ 9 часа сутра въ 5 часа вечеръ, съ исключение на празничнитѣ дни.

г. Трѣвна, 15 декемврий 1884 г.

Сѣдеб. приставъ: И. Нейчовъ.

1—(35)—3

Кюстендилский сѣдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 35.

До г. г. Махмудъ Хасановъ и сина му Куртишъ Махмудовъ, бивши Кюстендилски граждани.

Извѣстява ви се, че съ изпълнителния листъ подъ № 1136, издаденъ отъ Кюстендилский мировий съдия на 19 октомврий истекшата 1884 г., осѣдени сте да исповѣдате продажбата за продадената ви нива на Ив. Гоговъ Пчелинский отъ Кюстендилъ за да му се издаде актъ; при това да му заплатите: 1) 25 лева за публикуване една призовка въ „Държав. Вѣстникъ“, 2) 5 лева сѣдебни разноси, 3) 2 лева възнаграждение на единъ свидѣтель и 4) разноситѣ до окончателното изпълнение на дѣлото. Ако въ продължение на 61 день, отъ послѣдната публикация настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ не се явите и изпълните горѣизложеното доброволно, то ще постѣпна съгласно ст. 331 п. 1 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, като предамъ нивата на истца, а за паритѣ опиша и предамъ нѣкои ваши имѣти.

Сѣдебенъ приставъ: Иос. Пешовъ.

1—(58)—3

Кюстендилский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 418.

Кюстендилский окръженъ съдъ призовава Мустафа, Ахмедъ и Зера Ибрахимови, бивши Радомирски жители, а сега живущи въ г. Щипъ (Македония), да се явятъ въ тоя съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ деня на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. ст. 114 и 115 п. 2 отъ Вр. Сѣдебни Правила за да отговарятъ на предявения срещу имъ искъ отъ Невзатъ Мутишовъ жителъ отъ г. Кюстендилъ за 150 (сто и петдесетъ) турски лири по записъ.

Въ случай на неявяване, съда ще постѣпна къмъ разглеждане на дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣказанитѣ правила.

г. Кюстендилъ, 12 януарий 1885 год.

Предсѣдателъ: Ив. В. Плакуновъ.

Секретаръ: Хр. Георгиевъ.

1—(61)—3

Руссенский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12.

Подписаний Н. Василиевъ, съдебенъ приставъ при Рус. окр. съдъ по I участъкъ, на основание изпълнителный листъ № 1569 издаденъ отъ Русс. гр. мировий съдъ на 10 септемврий 1884 г. въ полза на Николай Ивановичъ изъ г. Руссе, срещу Наумъ Димитровъ и жена му Русса Теодорова Рус. жители, за 1000 гр. и съгласно ст. ст. 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Вр. Съд. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знани: че, отъ деня на послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и слѣдъ два мѣсеца, ще се почне и продължи публичната продажъ на недвижимото имущество принадлежаще на отвѣтниците Димитровъ Теодоровъ, състояще отъ една къща съ двора ѝ въ г. Руссе, махалата „Кара-Али“, между съседитѣ: Калафатчи Хасанъ. Хаджи Махмудъ Кафеджи, Спасъ Файтонджията и общий пътъ.

Наддаването на продаваемото имущество ще се почне отъ оцѣнката 800 гроша.

Всичкитѣ формалности относящи се до продажъта на казаното имущество, сѣ достъпни за разгледване ежедневно, изключая празниците, въ канцеларията ми гдѣто ще се извърши и продажъта.

Руссе, 4 януарий 1885 г.

I Съдебенъ приставъ: Н. Васильевъ.

2—(38)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 14.

Подписаний Н. Василиевъ, съдебенъ приставъ при Русс. окр. съдъ на I участъкъ, на основание изпълнителный листъ № 1129 издаденъ отъ Русс. гр. миров. съдъ на 7 юлий 1884 г. въ полза на Нейка Теодорова изъ г. Руссе, срещу Петръ Пенчевъ отъ истий гр. за 3800 гроша и 9 лева за кѣтвта и съгласно ст. ст. 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че, отъ деня на послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и слѣдъ два мѣсеца, ще се почне и продължи 61 день публичната продажъ на недвижимото имущество принадлежаще на отвѣтника Петръ Пенчевъ, състояще отъ една къща съ дворъ около половина лека въ г. Руссе, махалата „Чикуръ-Чифликъ“. между съседитѣ: Георги Пановъ, Юрданъ Бобевъ, Митю Димитровъ, общий пътъ и едно лозе единъ дялюмъ находяще се въ Рус. землище, въ мѣстността називаема „Полето“, между съседитѣ: Юрданъ Петровъ, Даскалъ Станчо, Кръсто Стоевъ и пътъ.

Наддаването на продаваемитѣ имущества ще се почне отъ оцѣнитѣ: къщата 200 лева а лозето 10 лева.

Всичкитѣ формалности относящи се до продажъта на казанитѣ имущества, сѣ достъпни за разгледване ежедневно, изключая празниците, въ канцеларията ми гдѣто ще се извърши и продажъта.

г. Руссе, 4 януарий 1885 г.

I съдебенъ приставъ: Н. Васильевъ.

2—(39)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 521.

Подписаний, съдебенъ приставъ при Рус. окр. съдъ на III участъкъ, Иваница Данчовъ, на основание изпълнителный листъ подъ № 3860 на 9 октомврий 1884 г. издаденъ отъ Тутраканский мировий съдъ и съобразно ст. ст. 451, 452, 454, 456, 462 и 465 отъ Врѣм. Съдебни Правила, обявявамъ че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до 61 день, ще се продаватъ недвижимитѣ имущества на отвѣтника Иванъ Николовъ Поповъ, отъ г. Тутраканъ, състоящи отъ слѣдующето, а именно: отъ една къща, находяща се въ сѣщия градъ Тутраканъ въ улицата називаема Владимирска, не построена, оградена съ тухли, покрити, стаи не отдѣлени още, граничающа помѣжду съседитѣ: съ кафенето на Гицанъ Поповъ, хамбаря на Стойка Димовъ и главния пътъ.

Това имущество се продава за дългъта му къмъ Земледѣлческата касса отъ количество 1000 лева. Настоящото имущество не е заложено никому; продажъта ще почне отъ оцѣнената сума 1000 лева. Желаящитѣ да купятъ горнето имущество, могатъ да разгледатъ формалноститѣ и продажбата въ канцеларията ми въ гр. Тутраканъ, всѣки день отъ часа 8—12 сутрѣнь и отъ 2—5 послѣ обѣдъ.

г. Тутраканъ, 24 декемврий 1884 г.

Съдебенъ приставъ: И. Данчовъ.

2—(29)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 522.

Подписаний, съдебенъ приставъ при Рус. окр. съдъ на III-й участъкъ, Иваница Данчовъ, на основание изпълнителный листъ подъ № 3741 на 5 октомврий 1884 г. издаденъ отъ Тутраканский мировий съдъ и съобразно ст. ст. 451, 452, 454, 456, 462 и 465 отъ Врѣм. Съдебни Правила, обявявамъ че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 61 день ще се продаватъ недвижимитѣ имущества на отвѣтника Николай Тодориковъ отъ г. Тутраканъ състояще отъ слѣдующето, а именно: отъ една къща расположена въ сѣщия градъ Тутраканъ, въ улицата називаема Владимирска N-о 138, двоетажна съ три стаи, отпредъ салонъ отъ дъски, отъ долния катъ пивница, ограденъ съ тухли, дворъ около единъ дялюмъ, граничающа помежду съседитѣ: съ домоветѣ на Стоянъ Булевъ, Стоянъ Радевъ, Мошъ Маринъ и пътъ.

Това имущество се продава за дълга му къмъ Юсеипъ Ефенди отъ г. Тутраканъ, въ количество 2500 гроша. Настоящото имущество не е заложено никому, продажъта ще почне отъ оцѣнената сума 5000 гр. Желаящитѣ да купятъ горнето имущество, могатъ да разглеждатъ формалноститѣ и продажбата въ канцеларията ми въ г. Тутраканъ, всѣки день отъ часа 8—12 сутрѣнь и отъ 2—5 послѣ обѣдъ.

г. Тутраканъ, 24 декемврий 1884 г.

Съдебенъ приставъ: И. Данчовъ.

2—(30)—3

Софийский съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 7.

Подписаний М. Стояновъ, съдебенъ приставъ при Софийский окр. съдъ на Златишко-Новоселский участъкъ, на основание исполнительнитъ листове подъ № 830 и 699 издадени отъ Орханийский мир. съдия и Златишкий мир. съдия и съгласно ст. ст. 452, 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣмненитъ Съд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще трае публичното наддавание на недвижимото имущество, притежание на наследниците на покойния Боцо Райчевъ ж. отъ г. Етрополе.

1) една отлѣкана въ градътъ въ долната, махала съ съсъди: Цвѣтко Кръстювъ, Нино Нешовъ, Цеко Панчовъ и къщата на отвѣтницитъ, здание ветхо съ стени отъ плетъ покрито съ керемиди отдолу подъ отлаканата единъ оборъ, около отлаканата единъ дворъ отъ 90 педи дължина 60 широчина, оцѣнена за 300 лева; 2) едно мѣсто нива и ливада на мѣстото називаено „Лопатня“ 85 уврата, между съсъди: Доно Стаменовъ, гора и долъ, оцѣнени за 320 лева.

Упоменатото горѣ имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искътъ отъ 5025 гроша съ разносикитъ и другитъ разноси, които би послѣдвали, на Глигорий Х. Цвѣтковъ и Илия Николовъ ж. отъ г. Етрополе.

Наддаванието ще почне отъ първата оцѣнка. Желаящитъ да наддаватъ могатъ свободно да се явятъ въ канцеларията ми въ означений срокъ и въ присѣтственнитъ дни, часътъ отъ 9—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да разгледатъ формалноститъ по продажнѣта.

Златица, 6 януарий 1885 год.

Съдъ приставъ: М. Стояновъ:

2—(51)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 9.

Подписаний М. Стояновъ, съдебенъ приставъ при Софийский окр. съдъ на Златишко-Новоселский участъкъ на основание исполнительный листъ подъ No. 647 издаденъ отъ Орханийский мир. съдия на 21 августъ 1881 год. и съгласно ст. ст. 452, 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще трае публичното наддавание на недвижимото имущество, притежание на Абдула Близнака ж. Етрополски (а сега живущъ въ Турция), а именно: 1) едно къщовище въ Хюсеинъ Бей махала отъ единъ дялюмъ мѣсто, съсъди: на истокъ пътъ, на западъ Акаманъ Дърваръ, Асанъ Черкезчето и Ахмедъ Ефенди, оцѣнено за 200 гроша; 2) единъ четвъртъ мѣсто отъ табахмна на „Золувицъ“ между съсъди: Велко Прѣдлювъ, вода, Ицовица Урчова и Х. Мехмедъ Яшаровъ, оцѣнено за 100 гроша; 3) половинъ къщовище въ „Ябланишката махала“ между съсъди: Х. Мехмедъ Сантовъ, Мехмедъ

Али Османовъ и пшть, оцѣнено за 150 гроша; 4) нива въ „Върбакътъ“ 6 уврата, мѣжду съсъди: Али Гей, Генчо Пашовъ и отъ двѣ страни рѣка, оцѣнена за 500 гроша.

Упоменѣтото горѣ имущество ще се продава за удовлетворение искътъ отъ 1032½ гроша и 30 лева и 72 ст. разноси и другитъ които по лѣдватъ до изпълнението, на Мишо Вълчовъ отъ г. Етрополе.

Наддаванието ще почне отъ първата оцѣнка. Желаящитъ да наддаватъ могатъ свободно да се явятъ въ повѣренната ми канцелярия въ означений срокъ въ присѣтственнитъ дни часътъ отъ 9—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да разгледатъ формалноститъ по продажнѣта.

Златица, 6 януарий 1885 год.

Съдъ. Приставъ: М. Стояновъ.

2—(52)—3

Ломский съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 11.

Подписаний Д. К. Оклевъ, съдебенъ приставъ при Ломский окръженъ съдъ, на основание исполнительный листъ № 4033, издаденъ отъ Ломский окр. съдъ и съгласно ст. ст. 454, 455, 457, 461 и 463 отъ Врѣм. Съдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание на почитаемата публика, че слѣдъ троекратната публикация настоящето въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава въ г. Ломъ съ наддавание слѣдующето недвижимо имущество:

1) Една къща съ двѣ отдѣления, състояще отъ 6 стаи и 2 кухни и праздно мѣсто съ около 97 □ метра.

Поменѣтатата къща е покрита съ керемиди, съзидаана отъ керпичъ и праздно мѣсто, половината на което е обградено съ дъски, а половината открито, и се намира въ г. Ломъ, между съсъди: Османъ Х. Омеровъ, Молла Мустафа Балджийски, Абри Ага и улица (срещу И. Щърбановъ и П. Табаковъ), оцѣнена за 15,000 гроша. Настоящото имущество е собственностью на Абдула Тапиджи, бивший Ломский жителъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, и се продава за удовлетворение искътъ на Махмудъ Бей Рушеновъ изъ г. Ломъ по испълн. листъ № 4033 на сумма 1710½ гроша и съдеб. разноси 106 лева и 94 стот. за водение на дѣлото 68 лева и 40 ст., тъй също и разносикитъ платени за публикация въ „Държ. Вѣстникъ“ на една призовка, обявление и послѣдвалитъ по обезпечение искътъ.

Първоначалната цѣна ще почне отъ поменѣтатата оцѣнка. Желаящитъ г. г. да взематъ участие, уоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми, за разгледвание книжката по настоящата продажба.

г. Ломъ, 9 януарий 1885 г.

Съдеб. приставъ: Д. К. Оклевъ.

2—(55)—3